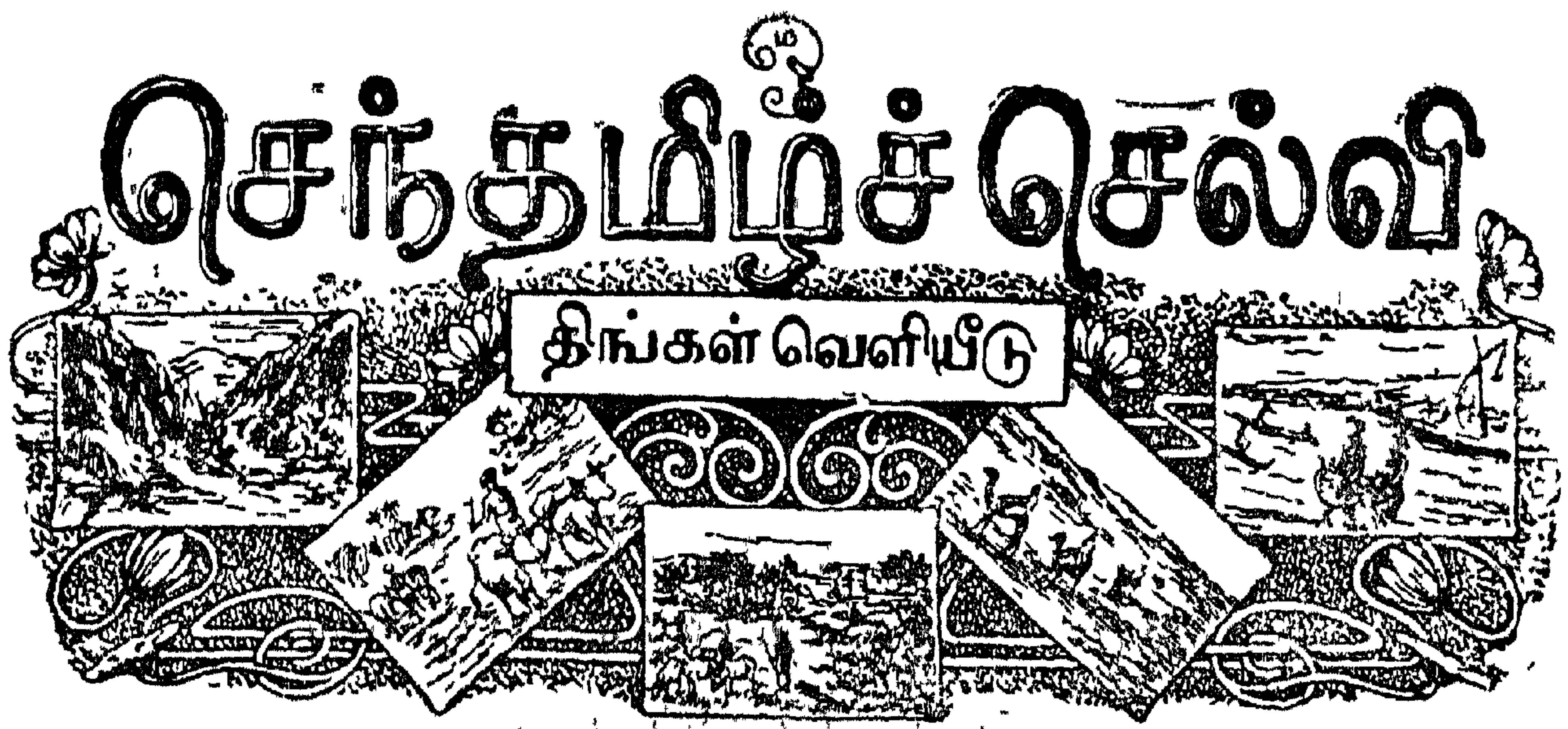

ம்பு }
ரு }

ர் ஆண்டு ககாக, புரட்டாசி
அக்டோபர், 1950

{ பரல்
{ உ

தமிழ் பேசித் தமிழ் எழுதித் தமிழ்க்கெனத் தமிழர்
நலனென்றே குறிக்கோளாகக்கொண்டு தனித்தமிழின்
உருவாக உயிராக விளங்கிய மறைமலை, நம்மோடு வாழ்ந்து
குயிலினுமினிய மென்குரலால், தேனின் இனிக்கும் தீந்தமி
ழாலை அறிவுரை வழங்கிய தமிழ்மலை, நாமெலாங் கதறிக்
கண்ணீருசுக்க மறைந்துவிட்டது!

நற்றமிழ் பேசித் தனித்தமிழ் எழுதுவார்க்கெலாம்,
தமிழ்நடை பயிலுவார்க்கெலாம் அருட்குரவராக விளங்கிய
அடிகள்!

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குழுமி, ஆர்வமுடன் கேட்டுப்
போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாட, யாண்டுஞ்சென்று தமிழும்
சைவமும் வளர விரிவுரையாற்றிய பெருந்தகை!

வடமொழிக் கலப்பால் தனித்தகையிழந்த தமிழன்னை
யின் மாசுநீக்கிப் புத்துணர்வும் புதுமெருகுந் தந்த தலைவர்!

சைவ சிந்தாந்தக் கொள்கைகளில் முனைந்து நின்று
செய்த அரும்பெரும் சீர்திருத்தங்களைப் பலர் வாய்மை
யறியாது, மனம்போனவாறெல்லாம், மாறுகொண்டு எதிர்த்த
போதினும், அவையே வேண்டற்பாலவும் தக்கவுமாமென
அஞ்சா நெஞ்சத் துணிவுடன் பறைசாற்றி நிலைநாட்டிய
செம்மல்!

அழகொழுகும் ஆற்றொழுக்கான இனிய தமிழ் நடையில் பல்வேறு துறைகளிலும் 'மாணிக்கங்களாக விளங்கும் அரிய தமிழ்க் கருவூலங்களை வழங்கிய வள்ளல்!

நாட்டின் பல்வேறு கோணங்களிலுமுள்ள சீர்திருத்த நோக்கங்கட்கெல்லாம் தோன்றாத்தணையாய் நின்று ஊக்கமும் வழிவகைகளும் உயிர்ப்புடன் நல்கிய ஒருவர்!

மொழியின் வளம் பிறமொழிப் பரவலால் கெடும் எனத் துணிவுடன் கூறி, இன்றுவரை எவரும் மறுத்துரையா வண்ணம் நிலைநிறுத்திய பெருந்தகை!

உயிரோடுலவும் கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கித் தானும் ஒரு கலைக் களஞ்சியத்தைத் தொகுத்து வைத்திருந்த பேரறிவாளர்!

எத்தகைய சூழல்களிலும் எஞ்ஞான்றும் எக்காரணம் கொண்டும் எவர்க்குமஞ்சாது தான்கண்ட உண்மையினைக் கலங்கா உறுதியுடன் ஆணித்தரமாகக் கூறிய குணக் குன்று! நாம் அனைவரும் கலங்க மறைந்துவிட்டது.

உளம் நொந்து உயிரிழந்து வாடுகின்றது தமிழர் உள்ளம். 'அவர் வாழ்ந்த நாளில் வகையுடன் பேணிப் பல்லாற்றானும் பயன்பெறும் பேறு பெற்றோமில்லையே' என ஏங்குகின்றது. 'இத்தகைய ஒரு பெருமலை! அருள்மலை! அறிவு மலை! மறைமலை! இனி என்று தோன்றப்போகின்றது?' என அலமருகின்றது. மும்மொழி யாற்றலுடன் எம்மொழிக்கும் முதன்மையாய், எஞ்ஞான்றும் நிலைத்ததாய் இயற்கையோ டிணைந்ததாய் உள்ள தமிழ் மொழியே உயிரென வாழ்ந்த பொன்னுடலும், மென்குரலும், புன்னகையும் மறைந்த தென்று எண்ணும்போது ஆற்றொணாத் துயர் நம்மைப்பற்றி வருத்துகின்றது. பழந்தமிழ் நூல்களைப், பரப்பைப், பண்பை அன்று வாரி விழுங்கியது கடல்; இன்றோ? காலம் தமிழ் மலையையே விழுங்கிவிட்டது!

அடிகள் மறைந்தாலும் அவர் தந்த அறிவுரைகள் நம்மிடையுள்ளன. அவர் காட்டிய செந்நெறிகள், அவர் விளக்கிய வரலாற்றின் செழுமை முதலியவை நம்முடன் நம்முளத்துடன், நம்முயிர்ப்புடன், நம்மறிவுடன், நம்முயி

ருடன்தானுள்ளன. மாபெரும் வலிவெலாம் ஒருருவாய்த் திகழ்ந்த மலை மறைந்ததெனினும், அதன் மாண்பு அறிவியல் நுண்ணுருவாய் மக்கள் உளமெலாம் நிறைந்து நின்று வழி காட்டும். அரிய நூலகத்தை அடிகள் தமிழகத்திற்கு வழங்கி யுள்ளனர். அதனை ஒரு பெருமாளிகையிற் சென்னை நகரில் நிறுவத் தமிழகம் முனையவேண்டும்.

அழகி மும்மதாசுக்கு உலகு போற்றும் தாஜ்மகால் அமைந்திருக்கின்ற நாட்டில், அறிவுஞாயிறு மறைமலைக்கு அவர் தகுதிக்கும் தமிழர்களின் உணர்வுக்கும் ஏற்ற உயரிய நினைவுச் சின்னங்கள் ஏற்படவேண்டும். தலைநிமிர்ந்து நின்று 'எம் மறைமலையின் நினைவு' என்று கூறி, இறுமாந்து வருங்காலத்தும் தமிழ்விற்று கிளர்ந்தெழச் செய்யவேண்டும்.

அவர் பெயரால் நினைவுக்குறிகள் கழகங்கள் கலை நிலையங்கள், தெருக்கள், மாளிகைகள், ஊர்கள், ஊர்க்கோபுரங்கள், சோலைகள், சாலைகள் நாடெல்லாம் மல்கித் 'தமிழ்! தமிழ்!' என்று யாண்டும் முழங்கவேண்டும்.

தமிழகம் ஆவன செய்யுமாக!

அடிகளின் நூல்கள் நாடெங்கும் அனைவர் கைகளிலும் விளங்குமாக!

வாழ்க மறைமலை யடிகள் புகழ் !

வளர்க தனித்தமிழ் !

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.

—தீருழலர்.

அடிகளாரின் ஆற்றோறு இறுதி

6—9—50-ஆம் நாள் மாலை திரு. வித்துவான் வை. குஞ் சிதபாதம் பிள்ளை அவர்கள், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகச் சென்னை நிலையத்தில் தொலை பேசிவழி அடிகளாரின் நலமின்மை பற்றிய செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அடுத்த நாட் காலை பல்லாவரத்திற்குச் சென்றோம். பொலிவு நிறைந்த பொன்மேனி வாடி வதங்கிப் படுக்கையில் கிடந்த காட்சியைக் கண்டு வருந்தினோம்.

அந்நிலையிலும் வந்தவர்களை இன்னொரென அறிந்து, இரண்டொரு சொற்கள் பேசினார் அடிகள். தெய்வீக அறிவின் களை அவர்கள் பேச்சில் சிறிதுங் குறையவில்லை. எனினும் உடல் பெரிதும் தளர்வுற்றே யிருந்தது.

ஒன்பதாம் நாள் (9—9—50) தனக்குப் பின்னர், தன் உரிமைப் பொருள்களைப் பிரித்து வழங்கவேண்டியதற்குரிய ஏற்பாடுகளை அடிகள் செய்தனர். தான் இனிப் பிழைத் தெழுவது இயலாது என்று முடிவுகொண்டிருந்தவர் போன்று காணப்பட்டனர்.

தாம் அரிதில் முயன்று சேகரித்தனவாகிய தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி யெனும் மும்மொழி நூல்கள் செறிந்த, தம் அரிய நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களடங்கிய மணிமொழி நூலகத்தினைச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினரிடம் ஒப்புவித்து, அவர்கள் அதனை, அவர்கள் செலவிலேயே சென்னையில் அடிகள் பெயரால் பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும்வண்ணம் நடத்திவருவதென்றும்; அடிகளாரின் நூல்களையும் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் ராயல்டி முறையில் வெளியிடுவதென்றும்; ராயல்டி மூலம் வரும் தொகைகளையும் அடிகளின் எஞ்சிய சொத்துக்களையும் அடிகள் குடும்பத்தினர்க்கு இன்னின்னவாறு பிரித்துக் கொடுப்பதெனவும் தெளிவாகத் தம் இறுதிமுறியினை அடிகள் வகுத்துள்ளனர்.

* மருத்துவர் திரு. டாக்டர் ஆனந்தர் அவர்களும், திரு. வ. சுப்பையாப்பிள்ளை யவர்களும் மிகவும் கவலையோடு எவ்விதமும் இந்நிலையிலின்று அடிகள் மீண்டு, தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றவேண்டுமே யென்று உன்னிப்பாக அடிகளுக்கு

வேண்டிய மருந்து முதலிய நல்வழிகளைச் செம்மையுற ஆற்றினார்.

அடிகளின் குடும்பத்தினர் அனைவரும், தொண்டரும் சூழ இருந்து அடிகள் பிழைத்தெழ அருளுமாறு இறையடி நினைந்து வேண்டினார். அடிகளுடனிருந்து பணிசெய்தனர்.

கணக்கற்ற பெரியார்களும் அன்பர்களும் அடிகளை வந்து கண்டு வருந்திச் சென்றனர்.

அந்தோ! அனைவரும் ஏங்கும்வண்ணம் அடிகளின் ஆன்மா புனிதப் பொன்னுடலை நீத்து 15—9—'50-ம் நாள் வெள்ளியன்று மாலை 3-30 மணிக்கு இறையடி சேர்ந்தது.

மக்கள் அரற்றினர்; மாணவர் புலம்பினர்; தொண்டர்கள் கதறினர். காட்டுத் தீப்போன்று பரவிய செய்தியைக் கேட்டார் அனைவரும் அங்கங்கே உளரைந்து உருகி அலமந்தனர்.

இரவோடினவே அடிகள் மறைவு, வானொலி மூலமும், சுவரொட்டிகள், துண்டு அறிக்கைகள், செய்தித்தாள்கள் முதலியவற்றின் மூலமும் எங்கும் பரவுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் செய்தனர்.

அடுத்த நாள் 16—9—'50 சனியன்று பெருமக்கள் யாவரும் பல்லாவரத்திலுள்ள அடிகள் இல்லத்திற்கு வந்து குழுமி அடிகளுக்குத்தம் இறுதிவணக்கத்தைச் செலுத்தினர்.

திரு. T. M. நாராயணசாமிப் பிள்ளை, சி. எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார், பேராசிரியர் முத்தையா, கார்ப்பரேஷன் கல்வியதிகாரி சுந்தரவடிவேலு, இளவழகனார், 'தினசரி' ஆசிரியர் சொக்கலிங்கம், 'கல்கி' ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பிரசண்டவிகடன் ஆசிரியர் நாரணதுரைக்கண்ணனார், டாக்டர் மு. வரதராசனார், பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை யவர்கள், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், ஷாபிமுகமது மற்றும் பெருமக்கள் பலர் அடிகளுக்குத் தம் இறுதி வணக்கத்தைச் செலுத்த வந்திருந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்களும் தமிழ்ப் புலவர்களும் கூடினர்.

அடிகளின் பொன்னுடலம் நறுமண நீரால் நீராட்டப் பெற்றுப் பூம்பல்லக்கில் அமர்த்தப்பெற்றதும், கலங்கி யழுத

பண்டைச் செந்தமிழ்ச் சான்றோர் இயற்றிய நூற்பாக்களும், இடைக்காலத்துப் பெரியார் இயற்றிய நூற்பாக்களும் பெரும்பாலும் இடர்ப்பாடின்றிப் பொருள் சென்றவழியே சொற்சென்று தம்மை யோதுவார்க்கும் பயில்வார்க்கும் அறிவும் இன்பமுமாகிய பெரும்பயன்றந்து பிறங்குவனவாக, பிற்காலத்துப் புலவர்கள் இயற்றிய நூற்பாக்களோ சொற்செருகப்பட்ட புழைவழியே பொருள் துறுத்தப்பட்டுத் தம்மையோதுவார்க்கும் பயில்வார்க்கும் பொருட்பயன் தருவன வல்லவாய் இருண்டு கிடத்தல் பகுத்தறிந்துகொள்ளற்பாற்று. எ

உடம்பின்கணுள்ள ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய முதற் பொருள்களை ஒப்பவைத்துக் கொள்ளுதற்கும், நுரையீரலை வலுப்படுத்தி இரத்தத்தைத் தூயதாக்குதற்கும், நாடோறும் ஒன்பான் புழைகளின் வழியாக வெளிப்படும் தூவா நச்சுப் பொருள்கள் உடம்பிற் சிறிதும் தங்காமல் வெளிப்படுதற்கும், நமது அறிவை விரிவுசெய்து விளக்குதற்கும், உடம்பிற் றட்ப வெட்பங்கள் என்றும் ஒருநிலையாக இருத்தற்கும் கட்டாயமாகச் செயற்பாலது மூச்சுப் பழக்கமேயாகும். அ

நமதுடல் எண்ணிறந்த கோடி உயிர்த் துகள்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வோர் உயிர்த் துசளும், மிகச் சிறிய தோர் உடம்பும், அதனுள் ஒருயிரும் பொருந்தப்பெற்றனவாகும். பலகோடி குடிமக்களையும் தன்னுள் அடக்கிவைத்து ஆளும் ஒரு மன்னவன்போல, எண்ணிறந்த கோடி உயிர்த் துகள்களையும் தன்னுள் அடக்கிவைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு மக்கள் யாக்கையிலும் ஒவ்வொருபிர் தன்னரசு நடத்திவருகின்றது. ஓர் அரசன் கீழிருந்து வாழுங் குடிமக்களிற் பலர் காலந் தோறும் மடிந்துபோக, வேறு பலர் அடுத்தடுத்துத் தோன்றுதல்போல, நம்முடம்பின்கண்ணும் பழைய உயிர்த்துகள்கள் ஒவ்வோர் இமைப்பொழுதும் வெளியே கழிந்துபோக, வேறு பல புதிய உயிர்த்துகள்கள் ஒவ்வொரு ரொடியும் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கூ

இன்பவழிப்பட்டு நிற்பதாகிய பத்திமார்க்கமே அறிவின் வழிப்பட்டு நிற்பதாகிய ஞானமார்க்கத்தினும் சிறந்தது. க0

சிறுபொருட் சேர்க்கையால் சிற்றின்பமும், பெரும் பொருட் சேர்க்கையால் பேரின்பமும் வரும். கக

மறைத்திரு மறைமலையடிகளார்

தோற்றம் :
1876—சூலை 15.

மறைவு :
1950—செப்டெம்பர் 15.

நேயுற்றிருக்கும் அடிகளார்

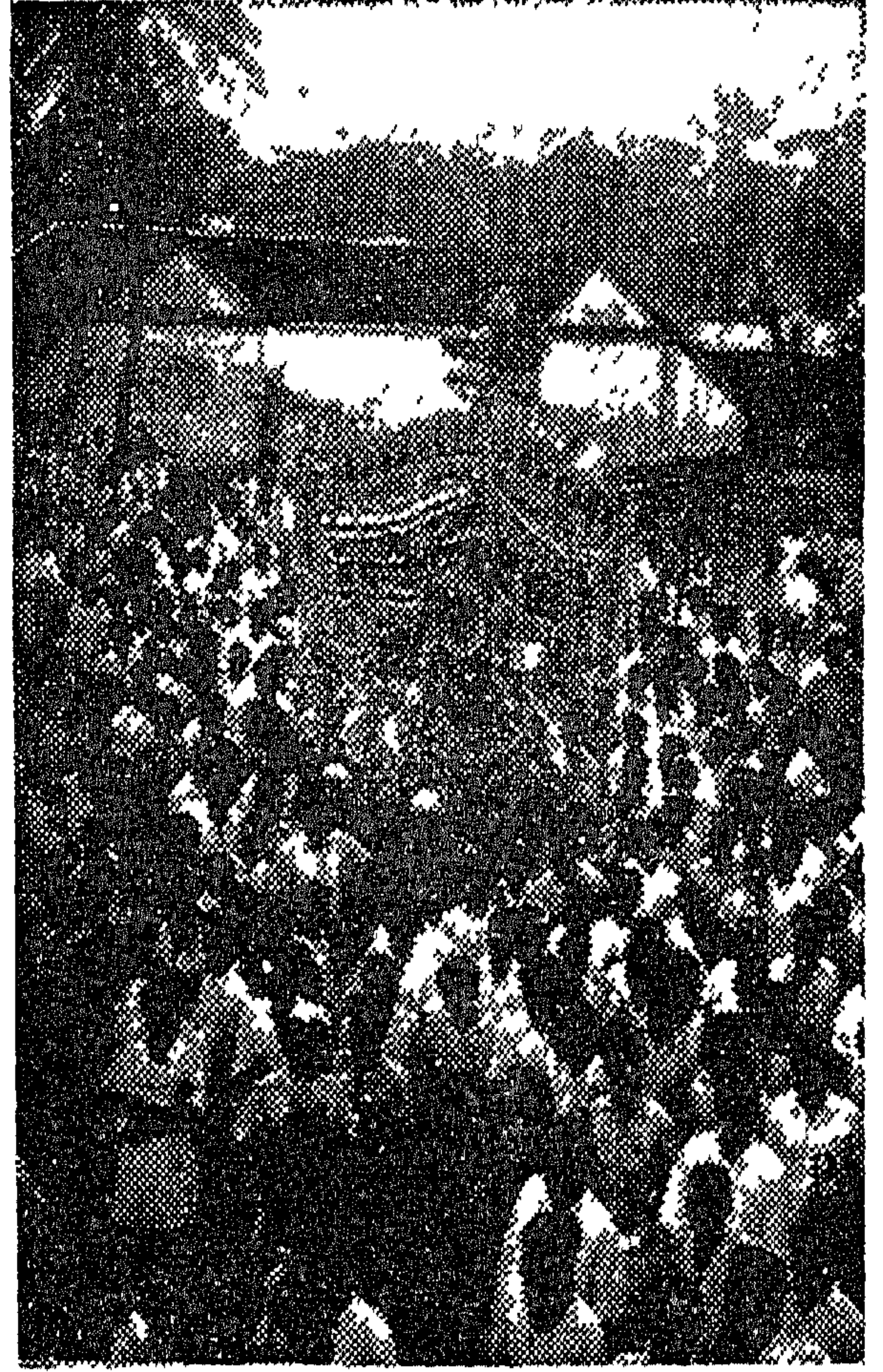
அமைதி நிலவும் மகி

பொன்னுடலம் தீரட்டப்படுகிறது

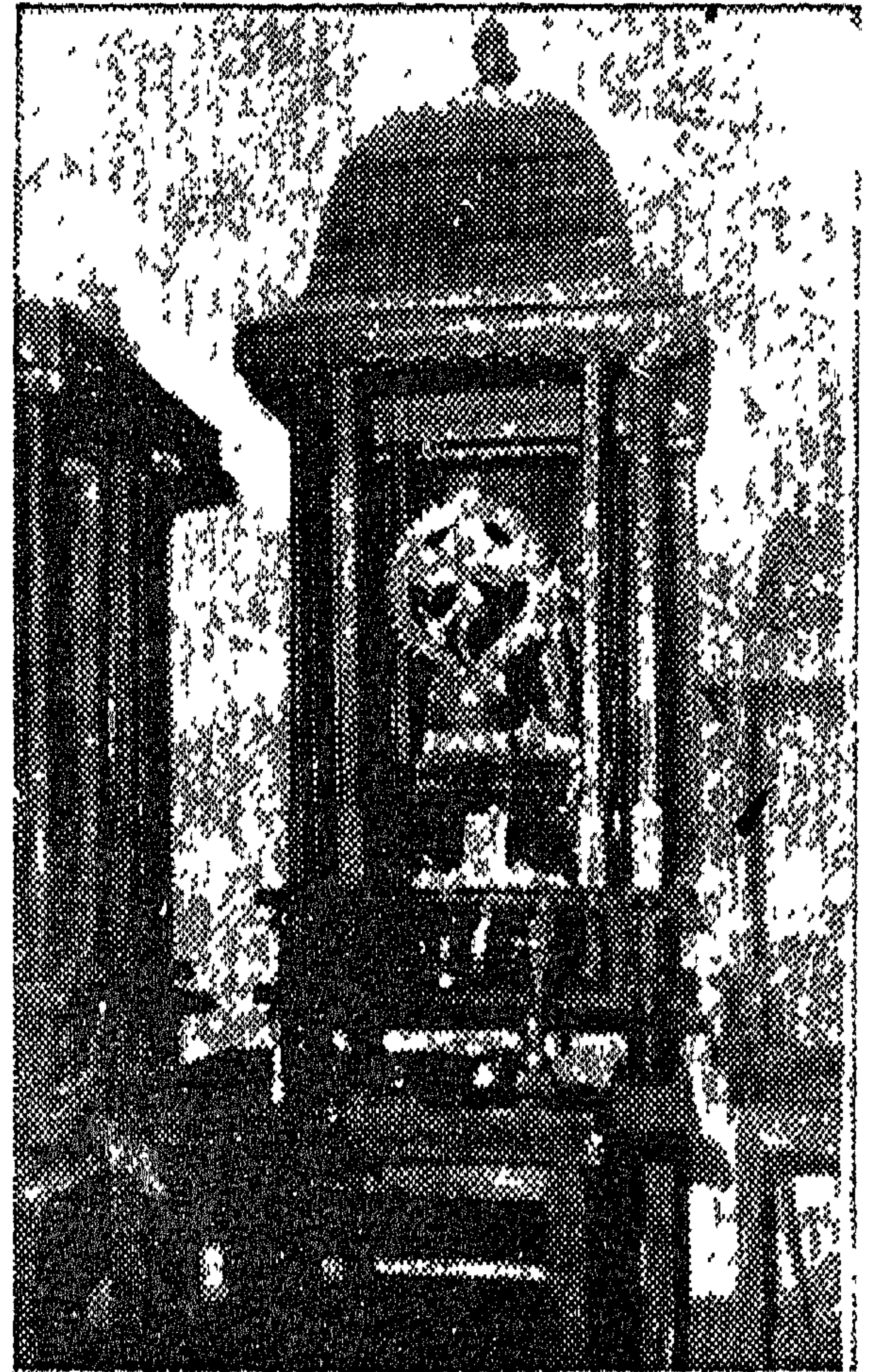
மலர் சூழினர் அன்பர்கள்

மக்கட்கடல் சூழ்ந்து செல்கிறது

பற்றி எரியுது செந்தி

அம்பலவாணர் அடி சேர்ந்தனர்

இயற்கை நிகழ்ச்சி

அண்மையில் வடநாட்டிற் சில பகுதிகளில் நில நடுக்கமும் அதிர்ச்சியும் நிகழ்ந்ததும், இமயமலையின் கொடுமுடிகள் சில மறைந்தொழிந்ததும், தென்னாட்டில் இங்ஙனம் ஒரு பெருந்தமிழ்மலை—மறைமலை சாய்ந்து மறைதற் கறிகுறியாகவே நிகழ்ந்தனபோலும்! அடிகளாரின் பிரிவால் தமிழர் உள்ளங்க ளெல்லாம் அதிர்ச்சியுற்று நடுங்கியவாறுபோல, இயற்கை தானும் அடிகளாரின் பிரிவறிந்தஞ்சி நடுங்கி அதிர்ந்தது போலும்!

“ வடதிசை யதுவே வான்பேர் இமயம்

தென்றிசை ஆய்குடி இன்றாயிற்

பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே.” (புறம். க௩௨)

எனப் புறநானூற்றுப் புலவர் ஒருவர் பாடுவதுபோல, வட இந்திய நாட்டிற்கு ஒரு வான்பேரிமயமும், நம் தென்றமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு சான்றோர் மறைமலையுமாக, இருதிறத்தும் நிகரொப்ப நின்று உலகை நிலைதளர்ந்து நெறிதிறம்பாவகை செய்துவந்தன.

வான்பேர் இமயம் தன் கொடுமுடிகள் சிலவற்றை மறைத் துக் குறைத்துக்கொண்டது, மறைமலை தளர்வுற்று மறையுநிலை எய்தியது குறித்தே எனலாம்!

“ கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்

திருதுதற் கில்லை இடம்.”

—திருக்குறள், கக௨௩.

என்றபடி, மறைமலையைத் தன் கைலைமலைக்கு அழைத்துக் கொள்ளக் கருதிய சிவபெருமான், அங்கு இவர் பொருட்டுச் சில மலைகளை இலவாக்கி, இடமமைத்துக்கொண்டு எதிர்போந்து இனிது வரவேற்றனரோ என்னவோ நாமறியோம்!

எனினும் இவ்வியற்கை நிகழ்ச்சிகட்கும், அடிகளாரின் மறைவுக்கும் ஏதேனும் ஒரு தொடர்பும் உட்பொருளும் இருக்கக்கூடும். “இரவலர்கள் இறக்குப்போது வால்விண் மீன்கள் ஏதும் காணப்படுவதில்லை; அரசினைஞர்கள் இறக்கும் போதோ துறக்கமே பேரொளிவீசிப் பிறங்குகின்றது.”

“When beggars die, there are no comets seen:

The heavens themselves blaze forth the death of princess.”

எனவும், “அவரது வாழ்க்கை பெருந்தகவினதாய் இருந்தது; இயற்கையே எழுந்து நின்று, ‘இதோ, ஒரு மனிதன் இருந் தான்’ என்று உலகுக்கெல்லாம் எடுத்துக் கூறத்தக்கவாறு சிறப்பியற்கூறுகள் பல அவரிடம்

பரல்-உ] அடிகளாரின் பிரிவும் தமிழகத்தின் கடமையும் சுள்

“ His life was gentle, and the elements
So mix'd in him, that Nature might stand up
And say to all the world, “This was a Man!”

எனவும் வரும் ஆங்கிலப் பெருங்கவிஞர் செகப்பிரியரின் வரிகளை ஈண்டு நாமும் நினைந்து வியக்கவேண்டும் நிலையில் இருக்கின்றனம் அல்லமோ?

அடிகளின் அருமை பெருமைகள்

உள்ளின் உள்ளம் வேகும் அடிகளின் பிரிவினை உள்ளுங்கால் எல்லாம். “ இங்கே ஒரு சீசர் இருந்தான். இனி எப்பொழுது அத் தகையவன் வரப்போகின்றான் ” (Here was a ceaser, when Comes such another?) என்னும் செகப்பிரியர் வரியே மீண்டும் மீண்டும் நம் நினைவுக்குப் போதருகின்றது; அடிகளாரைப்போல வேறொருவர் இனி யாவர் “ அசைவில் செழுந் தமிழ்வழக்கே அயல்வழக்கின் துறை வெல்லத்” தோன்றப் போகின்றனர் என்னும் கவலையே நமக்கு மிகுகின்றது. “இனியார் உளரோ? முன்னும் இல்லை!” என்னும் பதிற்றுப் பத்தடியே நம்மனோர் உணர்வுச் செவிகளில் பல்காலும் எதிரொலி புரிக்

தொன்றுதொட்டு இன்று வரையிற் றண்டமிழ் நாட்டிற் றோன்றி மறைந்த புலவர் பெருமக்கள் பல்லாயிரவருள்ளும் தலைமையும் முதன்மையும் தொல்காப்பியனார் ஒருவர்க்கே உரித்தாதல் போலவும், செகப்பிரியர் இயற்றிய “புயல்” (The Tempest) என்னும் நாடகத்துள், “ நீ பேசுவது என்னுடைய மொழியோ? என்ன வியப்பு! இம்மொழி வழங்கும் நாட்டில் மட்டும் நான் இருந்திருந்தால், அம்மக்களுள்ளெல்லாம் யானே தலைசிறந்தவனாவேன்.”

My language! heavens!

I am the best of them all, that speak this speech
Were I but where 'its spoken.

எனப் ஃபெர்டினண்ட் (Ferdinand) கூறுவது போலவும், கோடிக்கணக்கான இஞ்ஞான்றைத் தமிழ் வழங்கும் மக்களுள்ளே “தலைசிறந்த தனிப்பெரு முதற்றமிழர்” அடிகளாரைத் தவிர வேறு பிறர் யார் இருத்தல் இயலும்!

சேக்கிழார் பெருமானின் கூற்றில் வைத்துச் சொல்லுறின், அடிகளைத் “தமிழ்மொழித் தலைவர்” எனவே சுருங்கக் கூறலாம்.

“ஒவியம்—நான்முகன் எழுதவொண்ணுமை, உள் ளத்தால்
மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ”

எனச் சேக்கிழார் ‘பரவையாரைப் பாராட்டுதல்போல, கோடிக்
கணக்கான தமிழர்களைப் படைத்த இறைவன், அடிகளைமட்டும்
ஆய்ந்தாய்ந்து அறிவு திருவுருஆற்றல் ஆராய்ந்த கல்வி முதலிய
எல்லா நலங்களும் அமைந்து நிரம்பிக் குறைவறச் சிறப்புறப்
படைத்தனன் போலும்!

தொல்காப்பியரையும் திருவள்ளுவரையும் மெய்கண்ட
தேவரையும் ஒருசேர அடிகளார் திருவுருவிற் கண்டு மகிழ்ந்து
வந்தோம்! அப்பொன்னிறம் மிக்க அழகிய மேனியை இனி எப்
பொழுது காண்போம்! “குழலும் யாமும் அமிழ்தும் குழைத்
தன்ன” அடிகளின் குயிலினும் இனிய தமிழ்க்குரலை இனி
எஞ்ஞான்று கேட்போம்?

அடிகளின் வாலாற்றுச் சுருக்கம்

“அவ்வக் காலநிலைக்கேற்ப இறைவன் திருவருளால் ஞாலத்
திற் சான்றோர்கள் தோன்றி மன்பதையை உய்விப்பர்” எனத்
திரு. வி. க. அவர்கள் அடிக்கடிக் கூறுவர். அங்ஙனமே, கொலை
வேள்வி மலிந்திருந்த காலத்தில் கொல்லா அறத்தின் விழுப்பும்
உணர்த்தப் புத்தரும், வெறும் சடப்பொருளுண்மைமட்டும்
பரவிவந்த காலையில் அறிவுப்பொருளின் உண்மையை வலி
யுறுத்தச் சங்கரரும், பிரமப்பொருள் தவிரப் பிறிதொன்றில்லை
என்னும் கொள்கையால் இறைவழிபாட்டுக்கு இடர் நேர்ந்த
பொழுது இராமாநுசரும், சாதிரமயப் பூசல்களும் பிணக்கும்
மேற்பட்ட காலத்து அவை போக்கி ஒருமைப் பொதுநெறி
வகுக்க இராமலிங்கரும் தோன்றியவாறுபோல, தமிழும் தமிழி
னமும் தமிழகமும் பல்லாற்றாணும் சீர்கேடுற்றுச் சிதைந்
திருக்கும் நாளில், அவை தம்மைப் பண்டைப் புகழ்நிலையிற்
கொண்டு சென்று நிறுவிச் செழிப்பிக்கும் பொருட்டு,

“சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே ரிதனால்
எற்றைக்கும் திருவருள் உடையோம்”

எனத் தமிழரெலாம் வாழ்த்த அடிகளார் தோன்றினார்.

அடிகளார் தோன்றிய நன்னாள், 1876 சூலைத் திங்கள்
15-ஆம் நாளாகும். “நீ வாழியர்! நின் தந்தை தாய் வாழியர்!
நிற்பயந்திகிளோரே,” எனத் தமிழகமெல்லாம் வாழ்த்துமாறு,
அறிவறிந்த சான்றோராகிய திருஞானசம்பந்தச் செம்மலார்

பால்-2] அடிகளாரின் பிரிவும் தமிழகத்தின் கடமையும் ௬௯

போலும் அடிகளாரை, மகன்மை முறையிற் பெற்றெடுக்கும் பெருந்தவப்பேறு வாய்க்கப்பெற்ற பெருமக்கள், சிவபாத இரு தயரும் பகவதியாரும் போலும் சொக்கநாதப் பிள்ளை என்னும் தந்தையாரும், சின்னம்மை என்னும் அன்னையாருமாவர். “பெற்றால் நினைப்போற் பெறலும்” என்று சிவப்பிரகாசர் கூறியவாறு, ‘அறிவறிந்த மகப்பேறு’ அடையப்பெற்றவர்கள் அவர்களே! அடிகள் தோன்றிய தலம், நாகபட்டினத்திற்கடுத்த காழிப்பதியனைய காடம்பாடி என்னும் சிற்றூராகும்.

தமிழே தாயாகவும், சிவமே தந்தையாகவுமுடைய அடிகளார், தம் குழவிப் பருவத்தேயே தந்தையாரை இழக்க நேர்ந்தமையின் அன்னையாரின் பாதுகாவலிலேயே இருந்து கல்வி பயின்றனர். நாகையில் இருந்த உவெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியே (Wesleyan Mission College) அடிகளார் பயின்ற கல்லூரி. ‘விளையும் பயிர் முளையில் தெரியும்’ என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப, அடிகளார் தம் இளமையிலே ஆசிரியர்களாலும் மாணவர்களாலும் தம் கூர்த்த மதிநுட்பங் குறித்துப் பாராட்டப்பெற்றுப் பற்பல பரிசுகளும் பெற்றுவந்தார். ‘இந்து மதாபிமான சங்கம்’ என்னும் கழகத்தினையும் தம் மாணவப் பருவத்தில் அடிகளார் தொடங்கித் திறம்பட நடத்திவந்தார். குடும்பச் சூழ்நிலைகளால் அடிகளார்க்கு 17-ஆம் ஆண்டில் ‘சவுந்தரவல்லி’ என்னும் நங்கையார் மனைவியாராக மணம் பொருத்தப்பட்டார். 18-ஆம் ஆண்டில் ‘சிந்தாமணி’ என்னும் பெண்குழவியும் பிறந்தது. அதனாற் றம் கல்விப்பயிற்சியை விடுத்து, அடிகளார் ஏதேனும் ஓர் அலுவலில் புகவேண்டியவரானார். அடிகளார்க்குத் தம் இயற்றமிழாசிரியர் நாகை. புத்தகக் கடை நாராயணசாமிப் பிள்ளையவர்களால், அவர்தம் மாணவர் பேராசிரியர் ‘மனோன்மனீயம்’ சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுடைய தொடர்பு வாய்த்தது. தம் 18-ஆம் அகவைக்குள்ளாகவே சிறப்பாகத் தொல்காப்பியம் திருக்குறள் பத்துப் பாட்டு கலித்தொகை திருவாசகம் திருக்கோவையார் சிவஞான போதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய அரும்பெறல் நூல்களை முழுதும் பொருளறிந்து முறையே நன்கு நெட்டுருச் செய்து முடித்து, பொதுவாக அகம் புறம் முதலிய நூல்களிலும், சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை சிந்தாமணி பெரியபுராணம் நாலடியார் பழமொழிநானூறு முதலிய நூற்களின் சொற் பொருட் சுவையுணர்வுகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடுடையராய் விளங்கிய அடிகளாரின் சிறு முதுக்குறைவுடைமை (Old head on young shoulders) கண்டு மிகப் பெரிதும் வியந்து திரு. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் அளித்த சான்றிதழால் 1894-ஆம்

ஆண்டில் அடிகளார் கிறித்தவக் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளரானார். 1911-ஆம் யாண்டுவுரை, அவ்வலுவலில் இருந்து, பின்னர்த் துறவுநெறி புகுந்து, தம் இறுதிநாள் அளவுப் பல்லவ புரம் பொதுநிலைக்கழக மாளிகையில் வாழ்ந்துகொண்டு, அடிகளார் பற்பல நூல்கள் எழுதியும் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியும் அளப்பருந் தமிழ்த்தொண்டுகள் இயற்றிக்கொண்டு வந்தார்.

அடிகளார் தொண்டின் விளைவுகளும் விளக்கங்களும்

நாவலர், சோமசுந்தர பாரதியார், M.A., B.L., முன்னைத் தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவர்; S. வையாபுரிப் பிள்ளை, B.A., B.L., கிறித்தவக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர்; த. சற்குணர் B.A., ரசிகமணி, டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், B.A., B.L., C.N. முத்துரங்க முதலியார் முதலிய எண்ணிறந்த பெருமக்கள் பலர், அடிகளால் கிறித்தவக் கல்லூரியில் தமிழ் பயின்ற பெருமக்களேயாவர். இங்ஙனம் கல்லூரியிற் பயிலாது தனியே அடிகளால் பழகித் தமிழ் பயின்றவர்களுள், திரு. வி. க., மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார், பாரிப்பாக்கம் சுண்ணப்ப முதலியார், ஆசிரியர், இளவழகனார், நாகை. தண்டபாணிப் பிள்ளை, நாகை. கோபால கிருட்டினர் முதலானோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். இவையெல்லாம் கருத்தறிந், இஞ்ஞான்றைத் தமிழறிவுலகம் முழுவதுமே அடிகளாரின் மாணவ உலகமாகும் எனலாம். பொதுமக்களால் அறியப்படாவிடினும் சிறந்த அறிஞர்களெல்லாம் மதித்துத் தலைவணங்கிப் போற்றத் தகுந்த அடிகளின் தமிழ்த் தொண்டின் அளப்பரிய சிறப்பின் விளக்கத்திற்கு இத்தகைய மிகச் சிறந்த மாணவர்குழாம் ஒன்றே போதுமன்றோ? இந்நிலையில்,

“He had not the great public with him; but he had the noble Johnson, and the admirable Raynolds, and the great gibbon, and the great Burke, and the great Fox—friends and admirers illustrious indeed as famous as those who, fifty years before, sat round pope’s table”

என வரும் தக்கரே (Thackeray) என்னும் ஆசிரியர் கூற்றினை நாம் நினைவுகூரவேண்டும் நிலையில் இருக்கின்றனம் அல்லமோ?

இம்மட்டோ! பேராசிரியர், சுந்தரம் பிள்ளை; சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகர்; மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவிய “பாலவ நத்தம்” பாண்டித்துரைத் தேவர், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர், செந்தமிழ்ப் புரவலர், தமிழவேள், த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை; திருப்பரதிரிப்

பால்-உ] அடிகளாரின் பிரிவும் தமிழ்கத்தின் கடமையும் என

புலியூர் ஞானியார் அடிகள்; பா. வே. மாணிக்க நாயக்கர்; அரசஞ் சண்முகனார்; யாழ்ப்பாணம் சர் P. அருணாசலம் முதலானோர்களெல்லாம். அடிகளாரை எங்ஙனம் போற்றி வந்தனர் என்பது அறிந்து வியக்கத்தகும் செய்தியாகும். பல விரித்துப் பாரித்துரைப்பதென்னை? அண்மைக்காலத்தில் தமிழ்த் தொடர்புடையராகப் பெருமக்கள் எவரெவர் இருந்த ன்ரோ-இருக்கின்றனரோ, அவரெல்லாம், கருத்து—கொள்கை வேறுபாடுகள் எவ்வுளவு உடையராயினும், அடிகளின் அளவற்ற புலமை நலத்திற்கும், சிறந்த தொண்டுகட்கும், உயர்ந்த பண் பாடுகட்கும் தலைவணங்கியவரேயாவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடிகளார் இத்தென்றமிழ்நாடு மட்டுமன்றி வடநாடும் யாழ்ப்பாணமுமெல்லாம் சென்று சுற்றி ஆங்காங்கே செந் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அரும்பெரும் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தித் தமிழ்ப் பண்பாடுகளை யெல்லாம் பரப்பிவந்தனர். விவேகானந்தரைப்போலமேனாடு சென்று சைவசித்தாந்தத்தையும் தமிழ்மொழிச் சிறப்புக்களையும் பற்றி விரிவுரை செய்து வரல்வேண்டும் என்னும் பெருவிருப்பம் இறுதிவரையில் அடிக ளார்க்கு இருந்துவந்தது. 'சைவசித்தாந்த மகா சமாசத் தினரும்' அடிகளையும், வேறு சிலரையும் வெளிநாடுகட்கு அனுப்புதல் வேண்டுமென மாநாடொன்றில் முடிபு செய்தனர். ஆனால், அம் முடிபு ஏனை யெல்லா முடிபுகளும்போலவே வெறும் ஏட்டளவில் நின்றொழிய நேர்ந்தமை தமிழ்நாட்டின் தவக் குறைவேயாகும். அடிகளைப்போல், ஷில்லர் (F. C. S. Schiller) போன்ற மேனாட்டறிஞர்களும் வியந்து புகழ்ந்து பாராட்டும் மும்மொழிப் புலமையும் பன்னூற் பயிற்சியும் உடையார் பிற ரெவர் இனித் தோன்றப் போகின்றனர்?

அடிகளார் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட பல அரும்பெரும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித் தனியே பெருஞ் சிறப்புடையவை. 'ஆங்கில எழுத்தாளர்க ளுள்ளே மிகவும் விரும்பப்படுபவராக இருப்பது என்பது, ஒரு மனிதனுக்கு எத்துணைச் சிறந்த பெருமபெயர்' (To be the most beloved of English writers, what a title that is for a man) என, தக்கரே (Thackeray) என்பார் கூறுவதுபோல, தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் எல்லாம்—நூலாசிரியர்களுள் எல்லாம் தலைசிறந்த புலவர் பெருமானாக விளங்குவதென்பது எத்துணைப் பெரிய பெறலரும் நிலை! அதனைப் பெற்றவர் நம் அடிகளார். லார்டு செஸ்டர் பீல்டு (Lord Chester field), ஜான்சனை (Johnson)ப் புகழ்ந்து கூறியதுபோல, நாமும் அடிகளாரைத் தமிழ்மொழியின் அனைத்துரிமை ஆட்சியாளர் (Dictator of

the Tamil Language) என்று கூறலாம். இத்தகைய சிறந்த வித்தகராய் அடிகளாரின் நூல்களால் தமிழகத்திற்குப் பல துறைகளிலும் விளைந்த நலன்கள் பல. திரு. மு. சி. பூரணலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் கூறியவாறு, அடிகளாரின் நூல்கள் “ஆயிரம் உள்ளங்களை ஆராயுமாறும், பதினாயிரம் நாக்களைப் பேசுமாறும், குறைந்தது ஒரு நூற்றாண்டளவேனும் திறமை மிக்க எழுதுகோல்களை எழுதுமாறும் செய்விக்கவல்லன” (“His works are sure to set a thousand minds a-thinking, ten thousand tongues a-talking, and at least a century of able pens a-writing”). இங்ஙனம் செய்விக்கவல்ல அறிவாற்றல் மிக்க சீர்திருத்தக்காரர்; அமைதி மிக்க புரட்சியாளர்; அரிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சியாளர் வேறு பிறர் யாவர் இனித் தோன்றப்போகின்றனர்?

அடிகளார் தம் 16-ஆம் அகவை தொடங்கிப் பல தொண்டுகளை 60 யாண்டுகளாக ஆற்றி இருக்கின்றார். அவரே, முதன் முதல் தமிழுலகில் பல புது நெறிகள் வகுத்தவர் (Precedent-breaker), அஞ்சாத சிந்தனையாளர் (Fearless-thinker), இயற்கையே ஆராய்ச்சியுணர்வு படைத்தவர் (Original-researcher), தமிழ்ப் பண்பாடு காத்துநின்ற கடமை மறவா ஆண்மையாளர் (Dutiful-champion), தமிழ்க் கொள்கைகளை விளக்கவல்ல திறமை மிக்க விரிவுரையாளர் (Able-expositor), தமிழ்த்தாயை உண்மையாகவே வழிபட்டவர் (Sincere adorer), தமிழ் நாட்டில் முதன்முதற்முன்னிறியன எனப் புகழப்பெறும் இராஜம் ஐயர் எழுதிய ‘கமலாம்பாள் சரித்திரம்’ வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்’ என்னும் நூற்களையும், அடிகளார் எழுதிய ‘கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்’, ‘குமுதவல்லி அல்லது நாகநாட்டரசி’ என்னும் நூற்களையும் ஒத்திட்டப் படித்துப் பார்ப்பவர்கள் அடிகளின் பெருமைகளை எளிதில் உணர்ந்துகொள்ளலாம். அடிகளின் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் வெற்றிபற்றித் தமிழுணர்ந்த யாவரும் நன்கு அறிவர்.

“நீளும்இத் தொண்டின் நீர்மை நினைக்கிலார் அளக்க வல்லார்!”

அடிகளின் தமிழ்த் தோண்டும், அவர்க்குத் தமிழகத்தின் கடமையும்

தமிழ்க்கும் தமிழர்க்கும் எத்துணை அரும்பாடுபட்டு அடிகள் தொண்டாற்றியுள்ளனர் என்பதனைத் தமிழகம் நன்குணரவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். கீழ்வரும் பகுதியினை அடிகளாரின் உண்மைத் தமிழ்த்தொண்டின் திறனையும், அதனால் அவர்க்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களையும் விளக்க, ‘ஒருகுழிசிச்

பால்-உ] அடிகளாரின் பிரிவும் தமிழகத்தின் கடமையும் என.

‘சொன்றிக்கு ஓரவிழ் பதமாம்’ என்னும் முறைமைப், காட்டுகின்றேன்.

“இந்நூலை (தமிழர் மதம்) எழுதி வெளியிடுவதற்கு எமக்குண்டான வாழ்க்கைச் செலவு ரூ. 1500 ஆகும்; இந்நூலின் அச்சுச் செலவு, காகிதச் செலவு, கட்டிடச் செலவெல்லாம் ரூ. 750 ஆகும்; ஆக இந்நூற் செலவு மொத்தம் ரூ. 2250 ஆகும்; இந்த ரூபா 2250 முன் பணமாகச் செலவழித்தால் அல்லாமல் இந்நூல் வெளிவருவதற்கு வேறு வழியில்லை. இப்பெருந்தொகையை முன்னதாகச் செலவழித்தலால் முதலும் வட்டியும் கரைந்து விடுகின்றன; பிறகு இத்தொகையைக் காண்டலும் இயலாது; இந்நூலின் 1000 படிகளில் 900 படிகளே விற்பனையாகும்; எஞ்சிய நூறும் பல வழிகளில் வீண் செலவாய்ப்போம். இத்தொல்லாயிரம் படிகளும் விற்கச் சிறிதேறக்குறைய 12 ஆண்டுகளாகும். இதன் படிகளை அவ்வப்போது விற்பதற்குச் சிறு சிறு தொகைகளோ உடனுக்குடன் செலவாய்ப்போதலால் இதற்கென்று முன்பணமாகச் செலவழித்த தொகையையும் வட்டியையும் திரும்பப் பெறுதலும் இயலாது. இங்ஙனமே எம் முடைய நூல்களை வெளியிடுதற்குச் சிறிதேறக்குறைய ஐம்பதாயிரம் (50000) ரூபாய் ஆகும்; இத்தொகை முழுமையாய்க் கையில் இப்போதிருந்தால், எமக்குத் திங்கள்தோறும் 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வருமானம் கிடைக்கும்” என அடிகள் எழுதி இருப்பது கன்னெஞ்சமும் கரைக்கத்தக்கதாகும். கீழ்த்தரச் சுவடிகள் பல எத்துணையோ ஆயிரக்கணக்கில் விற்கும் இந்நாட்டில், ‘சின்தனைக் கட்டுரைகள்’ 1500 படிகள் விற்க 17 ஆண்டுகள் ஆயிற்றும். கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்திலும், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திலும் அடிகளார் நூல்கள் பாடமாக வைக்கப்பெற்றாலும், நம் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்கள் அவற்றைப் பாடமாக வைத்தால் மாணவர்க்கு அறிவு மிகுதியாகிவிடுமே என அஞ்சிப் பாடமாக வைப்பதில்லை. (Outside the circle of University Students, it is not possible to get a good sale for high class Tamil books—poetry or prose, ancient or modern for the tide of Vernacular education in this country is at its very lowest ebb. Even one in thousand knows not to read and write Tamil—அடிகள்.) இந்நிலைகளாலெல்லாம் அடிகளார் எவ்வளவு துன்புற்று இருப்பார் என்பதனைத் தமிழகம் கருதிக் காண்பதாக!

எனவே, ஒழிந்தனவெல்லாம் ஒழிக! இனியேனும் தமிழகம் தவறுணர்ந்து—பிழைபாடான கருத்துக்களை (Prejudices)த் திருத்திக்கொண்டு, அடிகளார் செய்துள்ள பல தொண்டுகட்கும்

தன் நன்றியுணர்வைக் காட்டுதற்கு விரைவதாக! தாமே தம் நூலுட் குறித்திருப்பதுபோல, அடிகளார் வேறெங்கேனும் வெளிநாடுகளிற் பிறந்திருப்பின், அவர்க்கு எத்துணைச் சிறப்பும் பெருமையும் உண்டாகியிருக்கும்! 'செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதி' என வழங்கும் முதுமொழிபோல அடிகளார் தாம் மறைந்த பின்னரும் தமிழகப் பொதுமக்கட்குப் பயன்படும் பொருட்டு இஞ்ஞன்றை விலைமதிப்பிற்கேற்ற நூறுயிரங் காணம் பெறத்தக்க மிக அரிய பெரிய தம் நூலகத்தை மன முவந்து இலவசமாக வழங்கி இருக்கின்றார். அடிகளின் வள்ளன்மையையும் தூய துறவுள்ளத்தினையும் என்னென்பது? அடிகளாரைப்போன்று, புலவர் பிறரெவரும் புரவலராக விளங்கியதனை யாம் கேட்டறியோம். இந்நிலையில், இனியேனும் தமிழகம் அடிகளாரை விழித்துணர்ந்து போற்றுவதாக! அவர்க்குத் தக்க நினைவுக் குறிகளும் பிறவும் அமைத்துப் புலமைக்கும் தொண்டுக்கும் வணக்கம் செலுத்துவதாக! அவர் தம் விருப்ப ஆவணத்திற் குறித்திருக்கும் ஏற்பாடுகள் யாவும் நன்கினிது நடைபெறத் தமிழகம் உதவி செய்வதாக!

அடிகளார் தமது உறவினரின் பாதுகாப்புக்கென விட்டுச் சென்றிருக்கும் மாளிகையினைப் பொதுமக்கள், எவ்வகையா லேனும் தக்க விலை கொடுத்து வாங்கித் தனி ஒருவர் உடைமை யாகிவிடாவண்ணம் காப்பாற்றி அவ்விடத்தே அடிகளார் பல காலும் தம் அன்பர்கள்பால் கூறிவந்தவாறு தனித்தமிழ்க் கல்லூரியோ, பிற நல்ல அமைப்புக்களோ நிறுவி நடைபெறு மாறு செய்ய முயலுவராக! அடிகளார் கருத்தின்படி, அவர் நிறுவிய பொதுநிலைக் கழகமும் தக்க முறையில் வளர்ந்து தொண்டாற்றச் செய்தலும் தமிழகத்தின் கடமையாகும். இவைகளையெல்லாம் செய்தலே, அடிகளார்க்கு நாம் செய்யும் நன்றியும் வணக்கமுமாவதோடு, தமிழகத்திற்குப் பல்லாற்றாணும் நலம் பயப்பதாகும். அடிகள் புகழ் வளர்க! தொண்டு வெல்க!

வல்ல புலவரெலா மாய்ந்தொழிந்தார் நீயொருவன்
வெல்லும் புலவனாய் வீறினாய்—அல்லலுற
இங்கிருந்து சென்றா யின்கொல் மறைமலையே
எங்கிவரந்து காண்போ மினி.

பண்டித. நாராயண சுவாமிகள், திருவையாறு.

பெரும்புலவோர் பரிவு

அவர் புகழ் என்றும் இறவாதது!

[ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை]

(பதிவாளர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.)

உம்பருலகெய்திவிட்ட அடிகளார் நம் செந்தமிழ் மொழிக் குச் செய்துள்ள அரும்பெரும் பணிகள் அளவிடற்பாலன வல்ல; பண்டைப் பெருநூல்களின் நலங்களை இன்றைய அறிவாராய்ச்சிமுறைக் கருவிகொண்டு எடுத்துக்காட்டியும், தனிப்பொலிவும் இன்பமும் பொதுளிய தீந்தமிழ் நூல்பல வெளியிட்டும் அவர்கள் தமிழை வளம்படுத்தியுள்ளார்கள். இந்நாளில், தமிழ் நூலாராய்ச்சி முறைக்கும் திருந்திய செந்தமிழுரைநடைக்கும் அவர்கள் சிறந்த வழிகாட்டியாய் இலகு கின்றார்கள். பல நூற்றுக்கணக்கான மேனாட்டு நூல்களைக் கற்றுப் பாராட்டும் நம்மடிகள், நம் பண்டைச் சிவநெறியினை யும், அதனை விளக்கத் தோன்றியருளிய திருஞானசம்பந்தர் முதலிய திருநெறித் தலைவர்களையும் தாமே பெரிதும் போற்றி வந்ததோடு, பிறர்க்கும் அவ்வுணர்வை ஊட்டிவந்துள்ளார்கள். தமிழ் மொழி வரலாற்றில் அடிகளார் பெயர் நிலைத்த இடம் பெற்றுள்ளது. அவர்களது அறிவுத் தொண்டினால் இயல்பான் விளைந்த புகழ் என்றும் இறவாதது. தமிழகத்தின் நன்றி அவர் கட்கு என்றும் உரியது. அவர்கள் அன்புடன் வழிபட்டுவந்த அம்பலவாணர், தம் தூக்கிய திருவடியின்கீழ், அவர்கட்குத் தக்க இடமளித்து இன்பநிலையில் இருத்தியருளுவர்.

அடிகள் பெரும்பொருட் செலவில் தொகுத்த பெரிய நூல் நிலையத்தை அவர்கள் தமிழ்மக்கள் யாவர்க்கும் பயன்படுமாறு தந்தருளிச் சென்றமையும் தனியே பாராட்டுதற்குரியது. அடிகள் பல்லாண்டுகளாய் வாழ்ந்து தம் தொண்டுகளை யாற்றி வந்த மாளிகையையும், தனிமனிதர் கைப்பட்டுச் சாமானிய வீடாகி ஒளியிழந்துபோகாமல் காத்து, இத் தலைமுறையினரும் இனிவருந் தலைமுறையினரும் அடிகளார் நினைவுடன்—அறிவன் புத்தொண்டு வளர்க்கு நோக்குடன்—ஒன்றுகூடிச் செந்தமிழும் சிவநெறியும் பேணும் நிலையமாக அமைத்துப் பேணிவருதல் நிரம்ப அழகியதாகும். அங்ஙனம் நிகழ் அன்பர்கட்கு ஊக்க மும் ஆக்கமும் அம்பலக்கூத்தர் அருளவேண்டுமென்று அவரைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

தமிழ் காத்த பெரியார்!

[டாக்டர், க. கணபதிப்பிள்ளை,]

(இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.)

இப்பெரியாரின் காலத்திற்கு முன்பு ஆரியம் முதலிய பிற மொழிகள் தமிழ்நாட்டில் தலைவிரித்தாடின; தமிழ் மொழியைச் சீர்குலைத்தன. வட சொல்லையும் தமிழ்ச் சொல்லையும் கலந்து எழுதும் மணிப்பிரவாள நடை கற்றோரின் பற்றுக் கோடாக அமைந்தது. சங்க காலத்திருந்த தமிழின் தூய்மையும் அழகும் கெட்டன. இவ்வுருக்குலைந்த வடிவத்தில் தமிழ் மொழியை வழங்குவதில் அக்காலத்திருந்த போலிகள் வீண்பெருமை அடித்தனர். இந்த நிலை சிறிது நீடித்திருக்கின் தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் முதலிய ஏனைய திராவிட மொழிகள் போலத் தமிழும் தனது பண்டைய உரு மாறி ஆரிய மயமான மொழியாக இன்று இயங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். அன்றியும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் தமிழ் மொழியில் வடமொழிக் கலப்பு வந்தபோது வட எழுத்தை விடுத்துத் தமிழ் எழுத்தையே வழங்கல் வேண்டும் என ஆணை தந்தார். இவ்வாணையைப் புறக்கணித்துத் தமிழை நன்கு படித்த பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், மகாமகோபாத்தியாயர்கள், தாட்சிணத்திய கலாநிதிகள், பெரும் பேராசிரியர்கள் யாவரும் வடசொற்களைத் தமிழில் வழங்கும்போது நேருக்கு நேராக வட எழுத்திலேயே அவற்றை எழுதுவதிற் பெருமை கொண்டனர். இம்மகா பண்டிதர்கள் எழுதிய மொழி நடையை இக்காலத்து நோக்கின் நகைப்பை விளைக்குமன்றோ! இவர்செய்கை தமிழ் அணங்குக்குச் செம்புள்ளி கரும்புள்ளி குத்தியதை ஒக்கும். உண்மையான தமிழர் இவற்றைக் கண்டு துயரும் வெறுப்பும் கொள்வர்.

இவ்வகையான ஊழல்கள் யாவற்றையும் மறைமலை அடிகள் கண்டார். ஊன்றிநோக்கினார். உண்மையை உணர்ந்தார். உள்ளம் உடைந்தார். அதனால் அடிகளின் அறம் மறமாய் மாறியது. இச்சீர்கேட்டினின்று தமிழைக் காப்பாற்ற முனைந்தார். அக்காரணத்தால் தூய தமிழில் எழுதவும் பேசவும் தொடங்கினார். ஆரியம் முதலிய பிற சொற்களைக் கலந்து தமிழில் எழுதுவதும் பேசுவதும் முறையன்று என்று தமிழ்மக்களுக்கு இடித்துரைத்தார். இம்முயற்சியினால் தமிழ் மொழியைப் பண்டைக்காலத்திருந்த தூய நிலைக்குக் கொண்டுவந்தார். வட மொழியும் தமிழ் மொழியும் முறையே தாய்மொழியும் சேய்மொழியுமென்றும், வடசொல்லில்லாது

தமிழ்மொழி இயங்குதல் அரிது என்றும் கூறிக்கொண்டிருந்த அறிவிலாப் பெரியார் கூற்றுப் பொய்யாயிற்று மறைமலை அடிகள் இவ்வளப்பரிய தொண்டினால் தமிழுக்குப் புத்தியுடனும் புதுவாழ்வும் அளித்தார்.

தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் இவராற்றிய தொண்டு தலைசிறந்தது. இவராற்றிய தொண்டினும் சிறியதொண்டினைத் தமிழ் மொழிக்காற்றிய பெரியோர்களின் நினைவுக்காக மண்டபங்கள் கட்டியும், விழாக்கள் எடுத்தும், சங்கங்கள் கூட்டியும் அவர் தொண்டினைத் தமிழ்மக்கள் பெருமைப்படுத்துகின்றனர். இவரின் செய்கை போற்றத்தக்கதே. எனினும், தமிழரின் பெருமையைக் காத்து அவரின் மொழியையும் சிறப்புறச் செய்த இத்தமிழர் பெருந்தகை, மறைமலை அடிகளுக்கும் இவ்வாறு நினைவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்திப் பெருமை செய்ய முன் வருதல் தமிழ் மக்கள் கடன். இவ்வரும் பணியில் ஈடுபடத் தமிழ்மக்கள் ஒன்று சேருவாராக. மறைமலை அடிகளுக்கு எடுக்கும் விழா தமிழன்னையைப் போற்றுதற்காகச் செய்யும் விழா எனக் கூறுதல் மிகையாகாது.

இப்பெரியாரின் உயிர், இறைவன் திருவடி நீழலில் அமைதியோடு நிலவுவதாக.

நினைவுச்சின்னம் அமைப்போம்

[ஜே. சிவசண்முகம் பிள்ளை]

(சட்டமன்ற அவைத் தலைவர்)

மறைமலையடிகள் ஒரு தவப்புத்திரர். அவர் தாயார் திருக்கழுக்குன்றத்தில் நாற்பதுநாள் உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டு கடவுளை வழிபட்டு அவரருளால் அடிகளை ஈன்றார். இமயமலை, பொதியமலை, இவற்றையெல்லாம்விடப் பெரிய மலை நம் மறைமலை. இந்து சமுதாயத்தில் யாவரும் சமமார் இருக்க வேண்டும் என்னும் நல்லெண்ணத்துடன் இந்து மதத்தைப் புனிதமாக்க, இந்து மதம் நல்வழிப்பட அரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவர் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டு அளவற்றது. தமிழ்மொழி மாத்திரமல்லாமல் ஆங்கிலம், வடமொழி மூன்றும் தெளிந்து சிந்தித்துச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்த பேரறிஞர். நம் அனுதாபத்தை அவர் சந்ததியார்க்குத் தெரிவிப்பதுடன் அவருக்கு ஒரு சின்னம் அமைப்பது முக்கியம்.

தமிழ் மலை சாய்ந்தது !

[திரு ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல்.,]

மறைமலை சாய்ந்ததென்றபோது தமிழகமே சாய்ந்தது; தமிழ் மலை சாய்ந்தது; சைவ மலை சாய்ந்தது. இனி எக்காலும் தமிழ் இறவாதிருக்க வேண்டுமானால் மறைமலையடிகள் திருவடிகளைத் தமிழர்கள் மறவாதிருக்கவேண்டும்.

நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னே முதன்முதலாக பாளையங்கோட்டையில் அவரைக் கண்டேன். கண்டபொழுதே கவர்ச்சிக்கும் உடல் நலம். பேசினதும் அவர் தமிழுக்கு எல்லோரையும் அடிமையாக்கும் மொழி நயம் குயில் கூவுகிறதோ அல்லது குழல் ஒலியோ என்று ஐயுறும்வண்ணம் இருக்கும் அவர் குரல். வீட்டில் பேசும்போதாயினுஞ்சரி, வெளியே மேடைகளில் பேசும்போதாயினுஞ்சரி, வடித்த தமிழே அவர் நாவினின்று வெளிவரும்.

அப்பெரியாருக்கு ஞாபகச்சின்னம் எழுப்பவேண்டியது அவசியம். ஆனால், அது அவருடைய பெருமைக்கு உகந்த முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஒப்புயர்வற்ற தொண்டு !

[கவிமணி, தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை.]

மறைமலை அடிகளைத் தெரியாத தமிழர்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அடிகள் தமிழுக்காகச் செய்துள்ள தொண்டு ஒப்புயர்வற்றதாகும். அவர்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ள நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்கள் அன்னாரின் பெருமையை தமிழுள்ளவரும் எடுத்துக்காட்டும் என்பது உறுதி.

சைவசமய வளர்ச்சிக்காக அடிகள் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்துவந்துள்ளார். தனக்கு நேர்மாறான கொள்கையுடையவர்களுடனும் தோளோடு தோள்நின்று இந்திதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் அடிகள் ஈடுபட்டது அன்றாளுக்குத் தமிழ்மொழியின்மீதுள்ள அளவுகடந்த பற்றுதலை நன்கு விளக்குகிறது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தேர்ச்சியுள்ள பேராசிரியர் மறைமலை அடிகளாரது பிரிவு தமிழ் நாட்டுக்கு ஈடுகட்டமுடியாத ஒரு பெரும் நட்டமாகும் என்பதற்கு ஐயமில்லை அடிகளின் ஆத்ம சாந்திக்காக நாம் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக !

மாண்புகழ் ஒளிவீசி நிற்கும் !

[டாக்டர், S. G. மணவாளராமாநுசம்,]

(துணைவேந்தர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.)

மறைமலையடிகள் மறைந்தமை யறிந்து மனம் வருந்து கிறேன். அடிகளின் பிரிவு தமிழ்நாடு அனைத்தையுமே துயர்க் கடலில் தள்ளிவிட்டது தமிழ் மொழிக்கும் சிவநெறிக்கும் அடிகள் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமேலாக அரும்பணி யாற்றியுள் ளார்கள். தமிழ் மொழியைப்போலவே, அடிகள் ஆங்கிலத்தை யும் வடமொழியையும் நன்கு கற்றவர்கள். சாந்துணையும் கற்க வேண்டும் என்ற சாதனை படைத்தவர்கள் அடிகள். ஆகவே, தாம் தேடிய பொருளையெல்லாம் ஒரு பெரிய நூல் நிலையமாகத் திகழும்படி செய்து வைத்தார்கள். அடிகளின் தமிழ் உரை நடை நூல்கள் தமிழின் தனித்துய்மை நிலைக்குச் சான்றாக மிளிர்கின்றன. எண்ணற்ற சொன்மாரிகள் பொழிந்து மக் களுக்கு உணர்ச்சியை ஊட்டிவந்த அடிகள் மறைந்துவிட்டனர். தமிழ் உள்ளளவும் மறைமலை யடிகளின் மாண்புகழும் மங்காது ஒளிவீசி நிற்கும்.

இனித் தோன்றுவது அருமை !

[S. வையாபுரிப்பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல்.,]

(சென்னைப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.)

மறைமலையடிகளாரது கல்விப் பெருக்கத்தையும், நுணுகிய ஆராய்ச்சித் திறத்தையும் மிக நெருங்கி அனுபவித்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். அவர்கள் பாடஞ்சொல்லும்போது மாணவர் அனைவரும் மிக்க குதூகலத்தோடு கேட்டு மகிழ்வர். அவர்களது சங்க இலக்கியப் பயிற்சி எங்களையெல்லாம் மிகவும் வசீ கரித்தது. பிற உரைகாரர்களோடு மாறுபட்டுத் தமது கருத்தை அவர்கள் வெளியிடும் பெருமிதத்தை இன்று நினைத் தாலும் எனது உள்ளம் உருகுகிறது. அவர்களைப்போன்ற பேராசிரியர்கள் இனித் தமிழ்நாட்டில் தோன்றுவது மிகமிக அருமை என்றே சொல்லலாம். உயர்ந்த குறிக்கோளும், சீரிய தமிழ்ப் பண்பும், ஆழந்தகன்று நுணுகிய தமிழாராய்ச்சி யும், சைவ ஒழுக்கமும், சைவ சமயப் பற்றும், சைவ நூல்களில் தெளிந்த உணர்ச்சியும் அவர்கள்பால் நான் கண்டதுபோல வேறு எவரிடத்திலும் கண்டதில்லை அவர்களுடைய பேச்சின் இனிமையும் வன்மையும், எழுத்தின் அழகும் வன்மையும்

தமிழ் மக்களை வசிகரித்துவந்தன என்பது யாவரும் அறிந்த ஓர் உண்மையே. நான் படித்துவருங்காலத்தில் என்பால் அவர்கள் தனியன்பு காட்டிவந்தார்கள் என்பதை நினைக்குந் தோறும் என் மனம் பெரிதும் வருந்துகிறது. அவர்களுடைய நினைவைத் தமிழ் மக்கள் என்றும் பாராட்டும் கடமையுடையர்.

தமிழ்த் தலைவர் !

[டாக்டர், மு. வரதராசனார்,]

(பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.)

தமிழ்த் தலைவர் மறைமலை யடிகள் செய்துள்ள தொண்டு, குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்கு உரிய தொண்டு அன்று; தமிழின் நிகழ்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்குமாக நெடிதுநின்று பயன்தரும் தொண்டு செய்துள்ளார் அடிகள். தமிழ் மெல்ல மெல்ல மணிப்பிரவாள மொழியாக மாற இருந்த தறுவாயில், தன் செம்மையும் சிறப்பும் இழந்து சிதைவுற நேர்ந்த நெருக்கடியான நிலையில், அதற்கு உறுதுணையாய் முன்னின்று தனித் தமிழியக்கம் தோற்றுவித்து வளர்த்த பெருந்தொண்டு அவர் ஆற்றியது ஆகும். இனித் தமிழ்மொழி தலைநிமிர்ந்து வாழும் என்று நம்பக்கூடிய நிலையில் தமிழை வாழவைத்த பெருமை அவரைச் சார்ந்தது. ஆகும். எதிர்கால மொழிவரலாற்றில் இந்த அரிய தொண்டு பொன்போல் போற்றப்படும் என்பதை உணர்ந்தால்தான், அடிகளைப் பிரிந்த பிரிவு ஆற்றொறைத பிரிவு என்பது உணரப்படும்.

ஆயிரக்கணக்காகப் புத்தப் புதிய, உயரிய நூல்களை வாங்கி எழுத்தெழுத்தாகக் கற்று ஏடுஎடாகக் காத்துவந்தார் அடிகள். அவர்தம் வாழ்க்கையில் மிளிர்ந்த செம்மை, செழுமை, ஒழுங்கு என்னும் உயரிய பண்புகளை அந்த நூல்களின் ஏடுகள் ஒவ்வொன்றும் நமக்கு இன்னும் அறிவுறுத்தி நிற்கின்றன.

வடமொழியை நன்குகற்றுத் தமிழ்மொழியின் பெருமையை விளக்கியவர் மறைமலை அடிகள். ஆங்கில அறிவு நூல்களை ஆராய்ந்து தோந்து, பழந்தமிழ்ச் சான்றோரின் புலமைத் திறனைத் தெனியச் செய்தவர் அடிகள். உலக வளர்ச்சியையும் முற்போக்கையும் கூர்ந்து உணர்ந்து தமிழரின் நல் வாழ்விற்கு ஆசிகூறித் தட்டி எழுப்பியவர் அடிகள். அவர்தம் புறம் ஒங்குக! அவர்தம் தொண்டு விளங்குக!

தமிழுக்கு ஒரு வயிரத்தூண் !

[தணிகைமணி, வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, எம்.ஏ.]

என் ஆசான் மறைமலை அடிகள் மறைநிலையரானார் எனக் கேட்டுத் துடிப்புற்றேன். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னைக் கிறித்தவக்கல்லூரியில் தமிழ்ப்பாடங்களைப் போதிக்க மும்மணிகள் போன்று மூன்று ஆசிரியர்கள் இருந்தனர். ஒருவர் செம்மணி; அவரே தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியர், பரிதிமாற்கலைஞன் எனப் புனைவுப் பெயர்கொண்ட வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார். பிறிதொரு ஆசிரியர் நீலமணி; நீலநீலக்கடவுளின் அடியார்—இசைஞானம் கொண்ட திரு. கோபாலாசாரியார், பிறிதொரு ஆசிரியர் வெண்மணி; இவரே செந்தமிழின் ஊற்றொழுக்கு செந்நாவினர். இவரே வேதாசலம் பிள்ளை—இவரே சுவாமி மறைமலை அடிகள். 1901—1902 ஆம் ஆண்டுகளில் பி. ஏ. வகுப்பில் இவரிடம் பாடம் கேட்கும் பேறு பெற்றேன். பின்னர் 1903-ஆம் ஆண்டில் இவரது இல்லத்துக்குச் சென்றும் பாடம் கேட்டிருக்கிறேன். ஐம்பது ஆண்டுகளாய், சைவத்துக்கு ஆணிபோலவும், தமிழுக்கு ஒரு வயிரத்தூண் போலவும் பிறங்கி ஆக்கம் அளித்தவர் மறைமலை அடிகள்.

தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்தும் கணக்கிலாத அருமை வாய்ந்த ஆங்கில நூல்களை ஆய்ந்தாய்ந்து அறிந்த பேரறிவாளர். பல்லான்ற கேள்விப் பயன்பெற்ற பண்பினர். கல்வி, உய்த்துணர்வு, சொல்வன்மை மூன்றும் வாய்ந்த மூதறிவாளர். செந்தமிழ் நடையின் சுவை காணவேண்டில் இவரது பேச்சில், இவரது எழுத்திற் கண்டு களித்திருந்தேன். மலரவன் செய்த வெற்றுடம்பு மறைந்தது. இவர் புகழ்கொண்டு செய்துள்ள உடம்பு தமிழ் உள்ள அளவும் தரணியில் ஒளிவீசிப் பிறங்கும் என்பதில் ஐயம் சிறிதளவேனும் இல்லை.

மதியிலா விசும்பென்கோ! மணமிலா மலரென்கோ!
நதியிலா ஊரென்கோ! நரம்பிலா யாமென்கோ!
நிதியிலா வாழ்வென்கோ! நெய்யிலா உணவென்கோ!
துதிசூலாம் மறைமலையார் தோற்றமிலாத் தமிழுலகை.

மறைமலையின் மறைவு!

[கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்.]

தமிழ்நாடு ஒரு அறிஞரை இழந்தது. தமிழர் தம் தலைவரை இழந்தனர். தமிழ் தன் மகனை இழந்தது. தமிழுக்காகவே பிறந்து, தமிழுக்காகவே வாழ்ந்து, தமிழுக்காகவே உயிர்நீத்தவர் அடிகள் ஒருவரே ஆவர்.

இத்தகைய சிறந்த அறிஞரை தமிழ்நாட்டு மக்களிற் பலர் அறிந்துகொள்ளவேயில்லை. வாழ்ந்தபோது அவர்களின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி வாழத் தவறிய மக்கள், அவர்கள் மறைந்த பிறகேனும் தங்கள் தவறை உணர்ந்து, அவர்களின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தாகவேண்டும். இன்றேல் நாடு வாழாது!

அவர்கள் நடத்திவந்த பொதுநிலைக்கழகம் தமிழ்நாட்டின் பொதுநிலைக்கழகமாகத் திகழவேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த கட்டிடத்திற்குரிய விலையை அதற்குரியவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கட்டிடத்தைப் பொதுநிலைக் கழகத்திடம் ஒப்புவிக்கவேண்டும். கட்டிடமும் கழகமும் அடிகளின் நினைவுச் சின்னங்களாக ஒளிவீசவேண்டும். கழகம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழ்க் கழகங்களை யெல்லாம் தம்முள் இணைத்துக்கொண்டு தமிழ்த்தொண்டு செய்வதாகவும், கட்டிடம் தமிழை ஆராய்வதற்குப் பயன்படுவதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதனைச் செய்து முடிப்பதற்குத் தமிழ் இளைஞர்களின் தொண்டும், அடிகளுடைய குடும்பத்தாரின் ஒப்பமும், தமிழ் மக்களின் ஒத்துழைப்பும் தேவை.

பிற நாட்டினருக்கும், பிற மொழியினருக்கும், பிற மக்களுக்கும் பெரும் பணச்செலவில் நினைவுச் சின்னங்களை வைத்துப் போற்றிவருகின்ற தமிழ்நாடு, தன் தலைவனுக்கு இதனை இச்சிறு செலவில் செய்துமுடிக்கத் தவறுது என்பது கருத்து.

பெறலரும் பெரியார் !

[திரு. B. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி நாயுடு அவர்கள்]

தமிழ் வளர்த்த தந்தையை இழந்து தமிழகம் கண்ணீர் வடிக்கின்றது. மறைமலை யடிகளைப்போல அரிய புலவரை இனித் தமிழகம் பெறமுடியுமா? நனவிலும் கனவிலும் தமிழையே நினைந்து அதைத் தம் உயிரினும் போற்றி வளர்த்த பெறலரும் பெரியார் அல்லவா! அடிகள். தம் வடமொழிப் புலமையினையும் ஆங்கிலப் புலமையினையும் தமிழ் ஆக்கத்திற்கே பயன்படுத்தி அதன் பெருமையை வெளிநாட்டவரும் உணரச் செய்த பெருமை அவருக்கு உண்டு.

அடிகள் மறைந்தார் எனினும், அவருடைய வீர உணர்ச்சி மறையவில்லை. அவருடைய சொற்பெருக்குகளும் நூல்களும் அவ்வுணர்ச்சியைத் தமிழகத்திற்கு ஊட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

தனித்தமிழ் நடையின் தந்தை

[பேரறிஞர், அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார், எம்.ஏ.,]

அவர்கள் ஏறத்தாழ ஐம்பதாண்டுகள் தமிழ்மொழியின் ஆக்கத்திற்காகவும், தமிழ்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் என அரும்பெருந் தொண்டுகள் ஆற்றிய பெரியார்களுள் தலை சிறந்தவர்கள். தமிழ்மொழி தனித்தியங்கவல்லது என்பதைத் தங்கள் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் உலகறியச்செய்த பெருமை அவர்களுக்கே உரியது.

நாட்டில் “மறைமலையடிகளார் நடை” என ஒன்று உரு வெடுத்துத் தோன்றிப் பரவியுள்ளது. எனவே, அவர்கள் “தனித்தமிழ் நடையின் தந்தை” எனற்பாலர்.

அடிகளார், தமிழ்மக்கள் அனைவரும் தம் பழம்பெருமையை உணரவேண்டும் என்று விரும்பியவர்; இக்காலத் தாழ்ந்த நிலையையும் உணரவேண்டும் என்று விழைந்தவர்; அவை காரணமாக இனி வருங்காலத்தில் தம்மை உயர்த்தி நிறுத்த வேண்டித் தமிழர் பெருமுயற்சி செய்யவேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தியவர். இந்தி பொதுமொழியாகித் தமிழர்க்குக் கட்டாய மொழியாகும் பெற்றி உடையதன்று என்பதைத் தக்க காரணங்களோடு எடுத்துக்காட்டி வெளிப்படைக் கடிதம் எழுதியவர்.

மலை மறைந்ததே!

[வித்துவான், மே. வீ. வேணுகோபால பிள்ளை, காஞ்சிபுரம்.]

மறைமலை யடிகளார் நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்திக்கொண்டிருந்தபோது செய்தியறிந்து கச்சியம்பதியிலிருந்து போந்து அடிகளாரில்லமடைந்தேன். அங்கு யான் கண்ட காட்சி, என்னைத் திடுக்கிடச்செய்தது! யாக்கையின் நிலையாமையை நினைந்து நெஞ்சு நெக்குருகி, அடிகளாரை நோக்கினேன். கவலை தோய்ந்த கருத்துடன் அடிகளார் பார்வை என்மீது திரும்பியது. அடிகளார்—எப்பொழுதும் என்னுடன் நெடுநேரம் மலர்முகத்துடன் அளவளாவும் அன்பினர்—பேச இயலாது சோர்ந்த முகத்துடன் தோற்றமளித்தார். அந்தோ! அப்பேசாப் பேச்சிற் பிறங்கிய பொருளை வருந்திய என் மனம் வாழ்நாள் இறுதிவரையில் மறவாது!

‘மக்கள் நூருண்டு உயிர் வாழ்வது எப்படி?’ என்னும் சீரிய நூலைச் செந்தமிழால் இயற்றித் தமிழ் நாட்டிற்களித்த தனிப் பெருந் தமிழர்—உடலோம்புதலிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்த ஒழுகலாறுணர்ந்த உத்தமர்—எழுபத்தைந்தாவதாண்டின் எல்லையைக் கடவாமுன்னரே வாழ்வைத் துறந்து வானெய்தின ரென்றால், ஊழின் பெருவலியை என்னென்றியம்புவது! ‘வினைப்பயனை வெல்ல வேதம் முதலாம் அனைத்தாய் நூலகத்து மில்லை,’ என்பது எத்துணை உண்மை விளக்கும் உரையாய் விளங்குகிறது!

அடிகளார் வாழ்ந்தது முக்கால் நூற்றாண்டேயாயினும், அவரால் தமிழ்நாடு அடைந்த பயன் அளப்பரிது எனக் கூறுதல் மிகையாகாது. அடிகளார் வரன்முறை வழாது மும்மொழிப் புலமை பெற்ற முதுபெரும் புலவர்; சைவ சித்தாந்தத்தின் திட்பநுட்பங்களை நன்கு பயின்று, மேனாட்டறிஞரும் மெச்சும் வகையில் ‘Mystic Mina’ என்னும் அங்கில வெளியீட்டின்மூலம் எங்கும் பரவச்செய்தவர். அடிகளார் புலமையிற் பழமையும் புதுமையும் பங்கு பெற்றோங்கின. அடிகளார் பயின்ற நூல்கள் கணக்கற்றன என்பதை, மறைந்தன ஒழிய இருந்தனவா யொளிரும் நூல்களையுடைய அவர்களது நூற்கருவூலமே இனிது விளக்கும்.

அடிகளார் நுண்மாண் நுழைபுலச் செல்வராய்—நாவீறுடையராய்—எழுத்தாற்றலில் எவரும் வியக்கத்தக்க எழுத்தாளராய் இலங்கியும், அவர்கள் அவ்வாற்றல்களை அடிமை வாழ்விலீடுபட்டு விழலுக்கிறைத்த வீணீராக்காமல், உரிமை

வீறுடன் தனிமையிலுழைத்துப் பொருளும் புகழும் ஈட்டி,
வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வகை பெரிதும் பாராட்டத்
தக்கது. அவ்வகையில் 'அடிகளார்' மாபெருங் கலைவீரர் எனப்
போற்றுதற்குரியார்.

‘உறங்குவது போலும் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு’

என்னும் உண்மையை உளங்கொண்டு, கழிந்ததற்கிரங்காது,
நம்மைப் பிரிந்த நல்லவர் இன்னுயிர் அவர்தம் வழிபடு கடவுளின்
மரைமலரடிகளின் மன்னி வற்று இன்பம் உற்று விளங்கவென
மனங்கொளலன்றி மற்றென்செய வல்லோம்!

‘என்றும் அணையா விளக்கு !

[திரு கோ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள்]

(அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்)

தமிழ் அன்னையின் இயல்பான அழகு முகத்தை மக்களுக்குக்
காட்டினவர் மறைமலை அடிகள். தூசு படிந்து துகள்
நிறைந்திருந்த அன்னை முகத்தை அலம்பிக் கழுவித் தூய்தாக்கித்
தமிழின் உண்மை எழிலை உலகுக்குக்காட்டிய தமிழின் தலைத்
தனித் தவப்புதல்வர் நமது அடிகளார் பிறமொழியின் துணை
யின்றித் தமிழ் தானே தனித்தியங்கித் தலைசிறக்கவல்லது
என்பதை உலகுக்குக்காட்டிய பெரியார் நமது அடிகளார்.
சொற்பொழிவுத்திறனை ஒரு கலையாக வளர்த்துக் கற்போல்வார்
நெஞ்சிலும் உணர்ச்சியைப் பாய்ச்சி அறிவுகொளுத்திய பெரி
யார் நமது அடிகளார். உலகிற்குகந்த உயர்நெறி தமிழ்நெறி
யாகிய சித்தாரந்தச் செந்நெறியே என்பதை பறையறைவது
போல் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி நூல்களாக வெளி
யிட்டும், பல்லிடம் சென்று திரளான மக்களுக்குப் பேசியும்
தெளிவுபடுத்திய பெரியார் நமது அடிகளார். தமிழ்நாட்டு
மக்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் தடையேதுமின்றித் தனி
யாட்சிபூண்டு அரசுவீற்றிருந்த செம்மலார் மறைமலை அடிகள்
இன்று உலகினை நீத்தனர். அவர்களின் ஆவி நிலைத்த அவ்
வுடலும் காவி நனைத்த கல்லாடையும் இனி நாம் காண்பதரிது.
ஆனால், அவர்களின் புகழ் உடம்பு உலகிற் பொன்றாது நிலை
நிற்கும். தமிழ் உள்ளத்திலே அவர்கள் ஏற்றிவைத்த விளக்கு
என்றும் அணையாது இருள்கடிந்து ஒளி பெருக்கும் என்பது
திண்ணம்.

தமிழர் தவச் செல்வர் !

[ஒளவை, சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, அண்ணாமலைநகர்.]

தமிழ் இலக்கியங்களின் காலம், பொருள் முதலிய, கூறுகளை ஆராயும் முறை ஆங்கிலநாட்டு முறையை அடியொற்றி வருவதொன்று. காலம் பற்றியும் ஒப்புமை பற்றியும் (Historical method and Comparative method) ஆராய்ச்சி, நிகழும். இதனை முதற்கண் தமிழ் இலக்கியத்துறையுட் புகுத்தி இனிய உரையில் எழுதிக்காட்டிய பெருமை அடிகட்கே உரியதாகும். இவ்வாராய்ச்சிக்கு நாட்டின் சமயச் சமுதாய அரசியல் வரலாறு பற்றிய அறிவு அடிப்படையாக வேண்டுவதொன்று. இதனைத் தமிழ் வகையில் ஆராய்ந்து தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் மொழி, சமயம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றின் வரலாறுகளை ஆராய்ந்து அடிகள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளும் எழுதிய கட்டுரைகளும் பலவாகும். மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலவாராய்ச்சியும் என்ற பேருரை நூல், மாணிக்கவாசகரைப் பொருளாகக்கொண்டு எழுந்ததெனினும் அதன்கண் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றின் காலமும் கருத்தும் ஆராய்ந்து காட்டி அறிஞர் பலரை அத்துறையில் ஈடுபட்டுச் சிறப்புறச் செய்தவகையில் அடிகள் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சிநெறித் தந்தையாகின்றார்.

தனித்தமிழியக்கங்கண்ட தவச் செல்வர் !

[க. வெள்ளைவாரணூர்]

(அண்ணாமலைநகர்.)

அடிகளார் தம் நுண்ணுணர்வால் தோற்றுவித்த தனித் தமிழியக்கமானது தமிழ் மக்களது சமயத்துறையிலும் சமுதாயத்துறையிலும் அரசியற்றுறையிலும் நன்கு கவடுவிட்டுக் கிளைத்து நற்பயன்தருஞ் செவ்வியினைக் கண்கூடாகக் கண்டு மகிழும் பேறு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. அடிகளார்வர்கள் எல்லையில்லாத பேரருட்கடலாகிய முழுமுதற் கடவுளிடத்துப் பேரன்புபூண்டு எவ்வுயிர்க்கும் அன்புடையராயொழுகிய அருட் செல்வராவார்.

திருவருளின் துணைகொண்டு 'திசையனைத்தின் பெருமையெலாம் தென்றிசையேவென்றேற அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல்வழக்கின் துறைவெல்ல'த் தமிழன்னையின் திருக்கோயிலுக்குக் கடைகாலமைத்து விட்டார்கள்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிக்களாரமைத்த அடிப்படையினை நன்குணர்ந்து தமிழ்மொழிக்குப் பல துறைகளிலும் தொண்டு புரிவதே தமிழ்ப்பெருந்தகையார் மறைமலையடிகளார்க்கு நாம் செய்தற்குரிய நன்றிநிரம்பிய வழிபாடாகும்.

மறைந்த அடிகளார் !

[விந்துவான், அ கிருஷ்ணமூர்த்தி, B. O. L., 2-Lient NCC]

(துணைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர், அரசினர் கல்லூரி, குடந்தை.)

தமிழ் ஞாயிறு

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில், இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இரண்டு நூற்றாண்டுக்கும் ஒரு பேரொளியாய்த், தமிழ் வானத்தில் சுடர்விட்ட, ஒரு முனையிள ஞாயிறு எந்தம் அடிகளார் !

உலகத்தின் உயர்ந்த நூல்களெல்லாம், அழகொளி வீச, அணியணியாய்க் கொலுவீற்றிருக்கும் தமிழ்க்கலை மன்றம் அவர் இல்லம். அவ்வகை நூல்கள் பல பதினாயிரம் !

அவர்க்கு அச்சம் தெரியாது; இச்சகம் பேசமாட்டார் !

ஆங்கிலம், ஆரியம், தீந்தமிழ்—என்ற மூன்றையும் துறை போக முற்றக்கற்ற ஒரு முதறிஞர் எந்தம் அடிகள். மும் மொழிகளையும் ஒருசேர இவ்வாறு தமிழுலகில் மாசறக் கற்ற நல்லாசிரியர் இவர்க்கு முன்னுமில்லை; இவர்க்குப் பின்னுமில்லை. இது தமிழ் வரலாறு.

வடமொழியும் தமிழும் வேறுவேறு என்பதை விளக்கிக் காட்டினார் ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர். (18-ஆம் நூற்.) வட மொழியை அறவே யகற்றிவிட்டுத் தமிழ் தனித்து இயங்க வல்லது என்பதை ஆராய்ந்து சொன்னார் டாக்டர் கர்ட்வெல். (19-ஆம் நூற்.) அவ்வாறு பல்லாயிரம் ஏடுகள் தமிழில் எழுதிக் காட்டினார் ஆசிரியர் மறைமலையடிகள். (20-ஆம் நூற்.) மொழி வரலாற்றில் இந்த மூன்றும் மூன்று மாணிக்க உண்மைகள்.

அடிகளார் ஏற்றிய விளக்கு இன்னும் எரிகின்றது; சான்றோரே ! “எம்மை மறந்தாலும் யாம் மறக்கமாட்டோமால்” நீவிர் அடிவைத்து நடந்த அவ்வழியை எமது நெஞ்சு நாகுகிறது. அடிகள் மறைந்த அத்திசை நோக்கி எந் தலை தாழ்வதாக !

நிலைபெற்ற கலை !

[புத்தனேரி, ரா. நடராசன்]

தமிழ்ப்பொழில், தமிழ்த்தென்றல், தமிழ்க்கடல், தமிழகத்தின் தனிப்பெருந் தலைவர், தமிழுக்காக வாழ்ந்த தந்தை. அவரின் மறைவு ஒவ்வொரு தமிழனுடைய உள்ளத்தையும் உலுக்கிவிட்டது—உருக்கிவிட்டது. நினைக்க நினைக்க நெஞ்சு நெகிழ்கிறது. தமிழன்னை ஈடும் எடுப்புமற்ற ஒரு அறிஞரை இழந்துவிட்டாள்.

மலையையொத்த உயர்ந்த உள்ளம்—மேம்பட்ட மேதை—கடலைப்போன்ற கரையற்ற—ஆழ்ந்த ஞானம்—தமிழைமட்டும் முழுதும் உணர்ந்த தமிழ்த் தாத்தாவல்ல; வடமொழி வல்லுநர்—ஆங்கில அறிஞர். அவர் மறைந்தார்—? அல்ல; அவருடைய பொய்யுடல் மறைந்தது. மனம் எரியிட்ட வெண்ணையாகிறது! கண்கள் நீர் சொரியும் அருவியாகிறது! காதுகள் உண்மைதானா என்ற ஐயப்பாட்டை எதிரொலிக்கின்றன! வாய் ஐயோ! என்ற குரல் கொடுக்கிறது. நா தளதளக்கிறது! மனிதனின் மறைவு இயற்கை என்ற 'பொது உலக வழக்கையும்' மறந்து தமிழகமே துடி துடிக்கிறது.

அவரின் மறைவுகுறித்து தமிழ் துடிக்கிறது. தமிழ்நாடு துடிக்கிறது. தமிழ் உள்ளங்களெல்லாம் ஆற்றுவாரற்றுத் துடிக்கின்றன!

அவர் உள்ளம் அமைதியடையட்டும்! அவரை நம்மிடமிருந்து யாராலும் பிரிக்கமுடியாது! தமிழ் உள்ளளவும்—தமிழகம் உள்ளளவும் அவர்—(அவர் புகழ்) மறையவே மாட்டார்! அவர் தமிழகத்தின் நிலைபெற்ற கலை.

ஏனோ அறியேன் !

[ப. கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை, பி.ஏ., எல்.டி.,]

உள்ளம் நெக்குருகுகின்றது; உயர்துயரால் வருந்துகிறது. இடுக்கண் வருங்கால் நகுவதா? முடியவில்லையே!

நூற்றுக்கணக்கான நூல்களைத்தந்த தமிழ்க்களஞ்சியம்—பேரவைகளிலே 'கருத்து மாரி' பொழிந்த தமிழ்மழை—தூய தமிழைச் சுவைசொட்ட விளைத்த குணக்குன்று—தமிழ் மறைமலை, எங்கே? இன்று எங்கே எதிர்பாராது மறைந்தது? 'பட்ட காலிலேயே படும்' நிலைமை, ஏனோ? அறியேன்.

தமிழகம் வடித்த கண்ணீர்

I

அவருக்குத் தமிழின்பால் இருந்த அன்பு பெரிது. அவர் செய்த சேவையும் பெரிது. அவர் செய்த சேவை நம்மையும் தமிழ்ச்சேவை செய்ய ஊக்குமாக.

தி. சு. அவினாசிலிங்கம் சேட்டியார்.

அடிகள் தமது அளப்பரிய தொண்டின்மூலம் தமிழர் உள்ளத்தில் என்றென்றும் குடிகொண்டுள்ளார்.

C. A. அய்யாழ்த்து, கோவை.

தமிழ்நாடு, தமிழ்மொழி இரண்டும் தமக்காதரவான மலையை யிழந்து தவிக்கின்றன.

அருளானந்த தேசிகர், கொரடாச்சேரி.

தமிழ்ப்புலவர் பெருமானார்; பழந்தமிழர் நாகரிகம் பறை சாற்றிய பாவலர்; தமிழ்த்தாய்க்குத் தன்னுடல் பொருள் ஆவியையும் தந்தருளிய எந்தை.

டாக்டர், இராம. அண்ணாமலைப் பிள்ளை, குற்றாலம்.

தமிழ் மாண்பையும், தமிழர் தனிப்பெருமையையும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டிய பேரறிஞர்.

ரேவரண்டு, அருள் தங்கையா, சென்னை.

தமிழ்மறை மறைந்தது. தமிழ்த்தூண் சிதைந்தது.

சைவர். ஆனால் உண்மைச் சைவர். அடிகளார் பின்பற்றி உணர்த்திய சைவம் அறிவியலுக்கு ஒத்தது.

கோ. அ. அப்பாய் சேட்டியார், சேலம்.

அன்னார் திறம் புகலுதற்கெளிதோ !

K. ஆறுமுக நாவலர், நாகர்கோயில்.

தமிழ்த் தாயின் தலைமகனார் தமிழகத்தின் தலைமைப்புலவர் சைவத்தின் தனிச்சிகரம், சீர்திருத்தச் செம்மல், தனித்தமிழியக்கத் தந்தை, முத்தமிழ்ப் புலமையில் மூத்தவர், மும்மொழி வல்லுநர் ஆய அடிகளார்—மறைமலையடிகளார்—மறைந்தார் என்ற செய்தி மனத்தை மருட்டியது. தமிழகமே பெருந்துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் இந்நேரம் இதற்கு எவர் தேறுதல் கூறுவர்.

சி. இராமசாமி.

தமிழுக்கும், சைவத்திற்கும் அடிகள் ஆற்றியிருக்கும் தொண்டு அளவிட அரிது. தமிழ்நாட்டில் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை ஆரம்பித்துத் தமிழுக்கும், தமிழருக்கும் ஊக்கமும் தந்தவர் அவரே என்றால் மிகையாகாது.

அவருடைய கல்வியறிவு கடலிலும் அகன்றது. அவரது ஆராய்ச்சித்திறனையும், தேர்வையும், எவருக்கும் அஞ்சாத ஆண்மைத் திண்மையையும் கண்டு வியந்து போற்றுகிறவர்களில் நானும் ஒருவன்.

சி. எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார், கோவை.

தமிழ்நாட்டிலே மற்ற எல்லாப் புலவர்களைக்காட்டிலும் உண்மையிலே ஒரு புரட்சி செய்த பெரியார் அடிகள் தான். கூசாத நெஞ்சு; அஞ்சாத மனம் வேறு எங்கு காணமுடியும்.

சி. எம். இராமச்சந்திரன் சேட்டியார், கோவை.

ஒப்புயர்வற்ற தமிழ்ப் பெருந்தகையார்.

கீ. இராமலிங்க முதலியார், எம். ஏ., நகராட்சி ஆணையாளர்.

உடல் மறைந்தாலும்—அவர்களது ஆவி நம்முடன் வாழும்—நூல்கள் வழிகாட்டி விழிப்படையச் செய்யும்.

மீ. சு. இளமுருகு பொற்செல்வி, பெரியகுளம்.

மலை மறைந்தது. தமிழகம் தன் தனிப்பெருஞ் செல்வத்தை இழந்தது.

சி. உ. சு. ப. உடையப்பா, தலைவர், இராமநாதபுர மாவட்டக் கழகம்.

தமிழ்ப்பெரும் புலவராகிய மறைமலை அடிகள் உரைநடை எழுதல், செய்யுள் யாத்தல், சொற்பொழிவியற்றல், ஆராய்ச்சியாகிய இத்துறைகளில் சிறந்த ஆற்றல் படைத்தவர்கள்; வேற்று மொழி கலவாத நிலையில் தமிழுக்குத் தனிச்சிறப்பு உண்டென்னும் உறுதி கடைப்பிடித்து அதற்கு வேண்டிய தொண்டுகளை இடையறாது செய்துவந்தவர்கள்; தமிழும் சைவமும் தம கண்களெனப் போற்றி ஒழுகியவர்கள்; சங்கத்துச் சான்றோர் இலக்கியங்களில் சுவைநலத்தைத் தமிழன்பர்கள் துய்க்கச் சிறந்த ஆராய்ச்சினூல் வெளியிட்டவர்கள். இத்தகைய அடிகளின் மறைவு தமிழ்நாட்டிற்குநேர்ந்த குறையாகும்.

புண்டிதமணி, மு. கதிரேசன் சேட்டியார், மகிபாலன்பட்டி.

அறிவுன பெருக்கதையும ஆற்றல வன்மையையும் குண நலங்களையும் அவர்களது பிரிவுத் துன்பங்களையும் போதுமான படி வெளியிட்டுரைப்பதற்கு இப்போதைய துயர் உற்ற நிலைமையில், நெஞ்சம் நாவும் கையும் செயலற்றிருக்கின்றன.

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர், தஞ்சை,

தமிழ் உலகிற்கு ஈடுசெய்யமுடியாத வருத்தத்தை யுண்டாக்கியது.

கிருபானந்தவாரியார், சென்னை.

அவர்தம் சிறப்பும் ஆற்றலும் அளவிடற்கரியன.

U. S. குஞ்சிதபாதம், கும்பகோணம்.

பெருமைவாய்ந்த ஒரு நல்லறிஞரை உலகம் இழந்து விட்டது.

ப. தி. கோ. துமாரசாமி சேட்டியார், கும்பகோணம்.

தமிழ்த்தாய் தமது தவப்புதல்வர்களில் ஒருவரை இழந்தாள். அன்னார் மறைவின் துயர் ஆற்றொணாதது.

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன், மதுரை.

உலகோரால் போற்றப்பட்டு விளங்கும் காளிதாசர் இயற்றிய சாகுந்தல நாடகத்தை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளை அஞ்சா நெஞ்சினராய் வன்மையாகக் கண்டித்தவர் அடிகளார். அவர்கட்குச் செய்யும் நினைவுக்குறிகள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தது, அவர் குறிக்கோளாகிய தமிழ் இடப்பெயர், பொருட்பெயர், மக்கட்பெயர் முதலியவற்றில் தனித்தமிழ் மிளிர்ச்சி செய்வதேயாகும்.

ஒளவை டி. கே. சண்முகம்.

இம் முதல்வாமட்டில் நன்றிகெட்ட இத்தமிழகத்தில் அதுவும் தமிழரிடைத் தோன்றாது, வேறெங்காவது தோன்றியிருந்தால் உலக ஆராய்ச்சியாளர்களின் பட்டியலில் என்றோ சேர்க்கப்பட்டிருப்பார்.

இரண்டாம் இளங்கோ அடிகளான இத் தமிழ்ப்பெரியாரின் பொன்மொழிகளை எங்கும் பரப்பவேண்டும்.

ப. உ. சண்முகம், தலைவர், நகராட்சி, திருவண்ணாமலை.

மறைமலை அடிகள் என்ற பெயர்த்தொடரிலேயே அந்தப் பெரியவர்களது வாழ்க்கையின் நெறியும் நிலையும் தொகுத்து ஒலிக்கின்றன. தமிழார்வம் பேரோடு நில்லாமலும் எதை எழுதினாலும் எதைப்பேசினாலும் எவ்வளவு மிகுதியாக எழுதினாலும் பேசினாலும் மறந்தும் பிறசொல் நிகழாமல் தூய தமிழ்ச் சொற்களையே ஆண்ட அடிகளது பேரார்வத்தையும் பேராற்றலையும் தமிழன் மறக்கமுடியாது.

ரா. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை,

அறநிலையப் பாதுகாவற் கழகத் துணை ஆணையாளர்.

தமிழ் மக்கட்கு அடிகள் மறைவு ஓர் பெரும் நட்டம்.

கண. மு. மு. சாத்தப்ப செட்டியார், பாகனேரி.

தமிழ்நாட்டில் அவர்களைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. பலருக்கும் தமிழ் ஆர்வம் அவர்களாலேயே உண்டாயிற்று. அதைத் தமிழுலகம் மறக்க இயலாது.

டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், திருக்குற்றாலம்.

தனித்தமிழ் இயக்கத்துக்கு அவர்தான் அடிகோலியவர்.

துடிசைகிழார், அ. சிதம்பரனார், கோவை.

நாம் நமது அருட்செல்வத்தை இழந்தோம். தமிழுலகம் பெருஞ்செல்வத்தை இழந்தது. சைவ உலகம் தனிப்பெரும் தலைவரை இழந்தது.

சித்தாந்தப்பேராசிரியர், ந. சிவதருநாத பிள்ளை, தூத்துக்குடி.

எனது உள்ளம் ஏக்கம் அடைகிறது. ஆற்றொறைத் துயர் எய்துகிறது.

சி. ந. சுப்பிரமணியம், மளிகை, ஆரல்வாய்மொழி.

பல ஆண்டுகளாகத் தமிழிற்கும் சைவத்திற்கும் தவப் பணியாற்றிவந்த தமிழ்மலை மறைந்தது. அடிகளாரின் உணர்ச்சிப்பொலிவு சித்தாந்த சாத்திரங்கட்குப் புத்துணர்ச்சியளித்து வந்தது. மிக இனிய செந்தமிழ் நடையில் ஞானக்கடல் வழியாக சித்தாந்த அமுதமும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது.

பண்டார சுந்தி அவர்கள், தருமபுரம்.

கஸ்தூரிபா அன்னை முன்னரே விண் சென்று மகாத்மாவுக்கு இடம் தயாரித்து வரவேற்றதுபோல், நம் அம்மையாரும் பருவுடம்போடு பணி செய்ததோடல்லாமல் நுண்ணுடம்பிலும் விண்ணில் வரவேற்றுப் பணிசெய்ய முந்தினரோ! என்னே நிலையாமை!

ரா. ம. ப. செந்திலாறுமுகம் பிள்ளை, குலசை.

தமிழர் தமிழ் அரசரை இழந்து தனித்து ஏங்குகிறார்கள்.

பெ. சி. சேதுராமசாமி, தலைவர், பொள்ளாச்சி நகராட்சி.

அடிகளாரது நூல்கள் வாயிலாக அவர் அமரராகிறார். அடிகளாரின் அன்பிற்குகந்த தமிழ் அன்னையை ஆட்சி மொழியாக அரசினர் ஏற்க உழைத்து அரியாசனத்தில் ஏற்றி அமர்த்தல் நம் அனைவரின் கடமையும் அடிகளார் நினைவை நிறுத்தும் பணியும் ஆகும்.

எ. வே. சோமசுந்தரம், நகராட்சி ஆணையாளர்.

அறிவொளியாய், அன்புருவாய், தமிழ்த்தந்தையாய்த்
தோன்றினார் அடிகளார்.

ஞானசிகாமணி, இளங்கோ மன்றம், மன்னார்குடி.

பல்லாவரம் வரும்போது “மறைமலையடிகளார் ஞாபகார்த்த
மண்டபத்துக்கு இங்கே இறங்கவும்,” என ரெயில்வே நிலையத்
தார் எழுதவேண்டியிருக்கிற அளவுக்குத் தமிழ்த்தலைவர்
கள் ஒருமித்துக் கலந்து பல்லாவரத்தில் ஒரு மண்டபம் எழுப்பு
வார்களாக !

வ. பா. தாமரைக்கண்ணி, சென்னை.

தமிழுக்கே ஒரு பெரிய நட்டமாகும்.

பெ. தூரன், கலைக்களஞ்சியம், சென்னை.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும், திராவிடக் கலைவளர்ச்சிக்கும்,
அடிகள் செய்த தொண்டை அளக்க முடியாது. மறைமலை
தமிழர் உள்ளத்திலிருந்து மறையாது, என்றும் தளிர்விட்டு
வாழும் வகை செய்யவேண்டும்.

டாக்டர். பா. நடராசன், எம். ஏ., பொருளாதார ஆலோசகர்.

யாழ்ப்பாண மக்கள் அடிகளின் பிரிவைக்கேட்டு ஆறுத்
துயருறுகின்றனர்.

P. நவரத்தினம், யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ்த்தாய் தன் அரும்பெறல் வீரப்புதல்வனைப் பறி
கொடுத்தாள். சைவ உலகம் ஒரு தனிப்பெரும் குரவனை இழந்
தது. பிள்ளைகள் தம் அன்புருவான தந்தையை இழந்தனர்.
நாம் எம் அருட்குருமணியை இழந்தோம்.

வழக்கறிஞர், வே. நாகலிங்கம், வட்டுக்கோட்டை.

தமிழர் ஒரு கலங்கரை விளக்கத்தை இழந்துவிட்டனர்.
சைவம் தன் கண்மணியைப் பறிகொடுத்துவிட்டது.

வல்லை, பாலசுப்பிரமணியம், சென்னை.

தற்கால அகத்தியர் ஒருவரைத் தமிழ்நாடு இழந்தது.

கே. எம். பாலசுப்பிரமணியன், தஞ்சை.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாகத் தனித்தமிழுக்கும், சிவ
நெறிக்கும் தொண்டாற்றிய அஞ்சா நெஞ்சுபடைத்த தமிழ்
மறை.

R. பெருமாள் பிள்ளை, சாணிபெரி இன்ஸ்பெக்டர், திருச்சி.

வேதனை தாங்காது தேம்பி நிற்கும் நமக்கு ஆறுதல் கூறுவது யார்? சி. மன்னார், செவ்வாய்ப்பேட்டை, சேலம்.

திருவள்ளுவனுக்கு அடுத்து ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் இழப்பை ஈடுசெய்யத் தமிழ்த்தாய் யாது செய்வளோ?

தி. சி. பொன்னன், நேமத்தான்பட்டி.

அத்தமிழ்க்கடலின் பணி அணையா விளக்கு; அறிவமுதம் அவர் நூல்கள். அவரை நினைக்கும்பொழுது, அவர் நூல்களைப் படிக்கும்பொழுது மனத்தில் புத்தெழுச்சி உண்டாகிறது.

முத்தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், வடுகபாளையம், பொள்ளாச்சி.

சைவசித்தாந்த சமயம் தன் உண்மைத் தலைவரை இழந்தது. தனிச் செந்தமிழ்த்தாய் தன் தனி இளங்குமரனைப் பறிகொடுத்தாள். வேளாளர் சமூகம் தன் உண்மைப் புரட்சி வீரரைப் புற உலகத்திற்கு அனுப்பியது.

ஆ. முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளை, தென்காசி.

நம் தமிழுலகம் முழுவதுமே தன் தமிழ்த்தனித் தலைவரை இழந்து ஆளுத்துயரில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது.

ஆ. அ. வரதணபாண்டியன், தஞ்சை.

மறைமலை மறைவிலே புத்துலகம் பூக்கவேண்டும். அன் புலகம் தோன்றவேண்டும். தமிழ் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும்.

ஆ. வேற்றி வீரன், வடசிறு வேலூர், திண்டிவனம்.

மறைமலையடிகளை இறைவன் தமிழ் வளர்ப்பதற்கென்றே தான் தோற்றுவித்தான்போலும். அன்னார் நாகையில் தோன்றி சிறுபிராயமுதலே சைவசித்தாந்தத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டும் இறுதிவரை தமிழன்னைக்குச் செய்த சேவைகளையும் தமிழுலகம் என்றும் மறப்பதற்கில்லை. கர்தாரீ வேதாந்தம் பிள்ளை, எம். எல். ஏ.

அடிகளின் அரிய நூல்கள் என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டன. அவர்கள் தமிழர்களுக்கு ஆற்றிய உதவியை என்றும் மறக்கமுடியாது. N. K. வேலன், சென்னை.

II

அடிகளின் தமிழ்நாட்டுத் தொண்டின் நுட்பம், 'வேதா சலத்'தை 'மறைமலை' என்று மாற்றியதில்தானிருக்கிறது. எனவே, இனி நாமெல்லோரும் நம் சமூகத்தைக்குத் தமிழ்ப் பெயர்களை வைத்தால், அதுவே அவரைப் பின்பற்றுவதாகும்; அதுவே நாம் அவருக்குச் செய்யும் கைம்மாறுமாகும்.

ந. அன்பு கணபதி, சென்னை.

தமிழ் நாட்டில் சங்கநூல்களைப் பரப்பிய பெருமையும், தனித்தமிழ் நடையில் தம் நூல்களை வெளியிட்டு, தனித்தமிழ் நடைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த தனிப்பெருமையும் அடிகளுக்கே உரியதாகும்.

பு. ஆலாலகந்தரஞ் சேட்டியார், எம். ஏ., தாம்பரம்.

தமிழையும், தமிழரின் சமயத்தையும், ஆரியத் தொடர்பி னின்றும் நீக்கித் தனித்தியங்கச்செய்த தனிப்பெருமை அடிக ளாருக்குரியதேயாகும் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தையாகிய அடிகளார் பன்னூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழர்கள் தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்துவந்த கெடுதிகளை நீக்கித் தமிழன்னை என்றும் தனியரசு செய்யவல்லவள் என்பதை உலகறியச் செய்து விட்டார்.

பண்டிதர், கா. பொ. இரத்தினம், பி. ஒ. எல். (ஆனர்ஸ்.) கொழும்பு.

பல்லாண்டுகளாக அடிகள் செய்த தமிழ்த் தொண்டுகள் என்றும் போற்றப்பெறும்.

லே. ப. கரு. இராமநாதன், சேட்டியார், அண்ணாமலை நகர்.

தமிழ்மலை மறைந்தது. தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கு இனிமை என்னும் பொருளும் உண்டு என்பதை நிரூபிக்கத் தோன்றிய பெரியார் இவர் என்று சொல்லும்படித் திகழ்ந்தவர் நம் மறைமலையடிகள்.

இராஜரத்தினம் அம்மையார், வேடி வில்லிங்டன் கல்லூரி, சென்னை.

தமிழ் பாதுகாவலர்; பெருநாவலர். அவர்கள் மறைவு தமிழுலகிற்கு ஈடு செய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும்.

சி. இலக்துவனார், விருதுநகர், கல்லூரி.

அடிகளின் மறைவு எதிர்பாராத செய்தி. தமிழினத்தின் வரலாறு ஒழுங்கான முறையிலே வரையப்பெறின், மறைமலையடிகளின் பெயர் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப் பெறும். போ. தருசாமி, பி. எஸ். ஜி. கல்லூரி, பீளமேடு, கோவை.

மும்மொழிப் புலமையும் முத்தமிழ்த் துறைபோய வித் தகத்திறலும் கேட்டார்ப் பிணிக்கத் தேனினுமினியதாய்ச் சொற்பெருக் காற்றும் விறலும், கொழுவிய தீஞ்சொற்கெழும எழுதும் உரைநடை ஒண்மையும், மாற்றாரோடு வன்மலைபோல் நின்று சொன்மலைவு செய்யும் திண்மையும், பிசிராந்தையார்போல் தமிழ்மிழ்தம் உண்டமையால் மாறாத இளமையும் முதலாய பல்வகைப் பாண்மையும் பழுவிய மாபெரும புலவர் மறைமலையடிகளார். ஆ. கார்மேகக் கோன், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை.

தமிழ்க் கோயில் தலை மறைந்தது. தமிழ்த்தாய் தன் கலையை இழந்தனள். அந்தோ ! மறைமலையடிகள் மறைந்தார்கள்; தனித்தமிழ் கண்ட தந்தை மறைந்தார்கள்; சிவநெறிச் செல்வர் சென்றார்.

ச. குருஸ் அந்தோணி, புனித சவேரியர் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை.

மறைந்த பெரு வீரர்க்கு வீடுதோறும்—வீர வழிபாடு—தேவை; அவ்வழிபாடு அவர் படத்திற்கல்ல—அரை நூற்றாண்டாக அவர் பாடுபட்டு வளர்த்த தனித்தமிழ் இயக்கத்திற்கே அவ் வீரவழிபாடு தேவை

ந. சஞ்சீவி, பச்சையப்பன் கல்லூரி, காஞ்சி.

அவ் வீரருக்குக் கல்நட்டு வழிபாடாற்றுவதல் தம் கடமையும் உரிமையுமாகும்.

வித்துவான் த. சிவப்பிரகாசச் சேதிராயர், திருவையாறு கல்லூரி.

மறைமலை—இரு பெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆனால், இன்று இறந்தகால வினைத்தொகையாயிற் றென்பதை நினைக்க மனம் மிகவும் துன்புறுகிறது. ஆம்! அவர் “அளக்கலாகா அளவும் பெருமையும் துளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும்” கொண்ட மலையாகவே விளங்கினார்.

வித்துவான். ஆ சீவலிங்கன், மயிலம்.

சுருங்கக்கூறின், ஒரு தமிழ் மகனுக்கிருக்கவேண்டிய நற்குணங்கள் யாவும் அமையப்பெற்றவர்கள் எனலாம்.

சுந்தரதாமரன், கல்வே கல்லூரி, புதுவை.

அடிகளார் திருமேனி தமிழ்மேனி, அவர் உள்ளமும் தமிழ்; உயிரும் தமிழ்.

தா. ஏ. ஞானழர்த்தி, பி. ஓ. எஸ்., பி. எஸ். ஜி. கல்லூரி, பீளமேடு.

சுருக்கமாகக் கூறின், மறைமலையடிகள் ஒரு கலைக்கடலாகப் பல்லாவரத்தில் வீற்றிருந்தனரெனக் கூறலாம்.

உ. பழனி, கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி.

அடிகளின் கலைத்தன்மை, ஆராய்ச்சித்திறன், மனோநிலை வியத்தொறும், வியத்தொறும் வியப்பிறந்து செல்கிறது. தமிழில் பேச, எழுத முன்வந்த இளைஞர்களைக் கைதூக்கிவிட்டவர் நம் அடிகளாரேயாவர்.

திரு. அ. ஞானசம்பந்தம், சென்னை.

அடிகளார் தொடர்த் துறையில்லை. தொட்டவை யத்தனையும் துலங்கச்செய்த பெருமை அவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கு மில்லை.

ஐ. சுப்பிரமணியம், பி. ஏ. ஆனர்ஸ், இந்துக் கல்லூரி, நெல்லை.

தமிழ்இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதியகாலத்தையே தோற்றுவித்த பெரியார்! தமிழுக்கும், சைவத்துக்கும் தம் வாழ்நாளை ஈந்த வள்ளல்.

தி. வை. கோக்கப்பா, சேலம் கல்லூரி.

மறைமலையடிகள் தமிழ்மொழிக்குச் செய்த நன்மை அளவிடமுடியாதது.

சி. பன்னிருகைப்பெருமாள் முதலியார், எம். ஏ. பி. எல்., திருவாங்கூர்.

இருள் திணிந்து கிடந்த ஞான்று தமிழ் நாட்டிலே ஒளிவிடு சுடர்விளக்காய் நாகையில் தோன்றி; நூல்பல கற்றுத் தமிழ் உரை வரம்பாகி கிறித்துவக் கல்லூரியில் நன்னூற் புலவராய்ச் சுடு சொல்லும் கடுமுகமும் நீக்கிப் புன்முறுவல் தவழும் இன் முகனுடே, தேனினும் கனிவந்த சொல்லுடையராய்க் கேட் பாரைத் தம் வயமாக்கிக் கேளாரையும் பிணிக்கவல்ல ஆற்றல் கைவரப்பெற்றவராய் “மாட்டு” எனும் பொருள்கோள் வகை யால் உரையாசிரியர் நலிந்தும் வலிந்தும் பொருள் கூறித் தாம் தாம் இடர்ப்படுதலுடன் மாணாக்கர்களையும் இடர்ப்படுத்தி வருதலைக்கண்டு உளம் நொந்து நைந்துருகித் தெள்ளிய தீந் தமிழில் உரை பல கண்டு தமிழ்த் தொண்டாற்றிவந்தார்.

B. முருகன், எம். ஏ. அரசினர் கலைக் கல்லூரி, சென்னை.

முன்னைய நக்கீரரும் பின்னைய மாதவச் சிவஞான சுவாமி களும் ஒருருவெடுத்தாற்போன்று திருவவதரித்திருந்த மறை மலையடிகள், தமிழ் மொழிக்கும், சைவத்திற்கும் ஆற்றிய அரிய தொண்டு என்றும் நின்று நிலவும். தனித்தமிழ் வரையவும், தனித்தமிழ் விரிவுரையாற்றவும், நடுநிலைமை பிறழாமல் சீரிய ஆராய்ச்சி புரியவும் இனியொரு புலவரை யாம் காணவொண் ணுமோ?

S. ருத்திரபதி, தமிழ் விரிவுரையாளர், பெங்களூர்.

தமிழ்நாட்டு உண்மை வரலாற்றை, தமிழர் வழிபாட்டை, தமிழர் மெய்யுணர்வை எடுத்துரைத்த பெருமை மறைமலையடிகட்கே உரியது. திரு க. வெள்ளைவாரணனார், அண்ணமலை நகர்.

III

தமிழ் நாட்டில் உள்ள அறிஞர் அனைவராலும் உயர்ந்த அறிவாளி என்று போற்றப்பட்டவரும், மும்மொழி (தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம்) வல்லுநர்.

வித்துவான், M. குஞ்சிதபாத தேசிகர், நன்னிலம்.

தமிழ் மாபெரும் புலவர் மறைமலையடிகளின் மறைவை யறிந்து பெரிதும் வருந்துகின்றேன்.

V. M. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார், சென்னை.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அடிகளுக்கு ஓர் தனியிடம் உண்டு. இதற்கு அடிகளார் எழுதிய 'மாணிக்கவாசகர் காலமும் வரலாறும்' என்ற ஒரு நூல் போதும். எனிய, தூய, தமிழ் நடை எல்லோரையும் பிணிக்கும் தரமுடையது.

ந. மு. கோவிந்தராய நாட்டார், தஞ்சை.

தமிழ்த்தந்தையை இழந்தோம்! தவிக்கின்றோம்! அளப் பரிய துன்பக்கடலில் ஆழ்கின்றோம். அடிகளாரை நினைக்கும் பொழுது இனிய பண்ணார்ந்த குரலும் ஆராய்ச்சி பொதுளும் கட்டுரையும் மெய்கண்ட அறிவுச் சைவமும் இன்னபிறவும் நம் மனக்கண்முன் தோன்றுகின்றன.

வித்துவான், A. சங்கரநாராயணன், B.A., திருவண்ணாமலை.

தமிழ்நாட்டு தவப்புதல்வரும், தமிழன்னைக்குச் சிறந்த தொண்டாற்றியவரும், தனித்தமிழியக்கத்தினை தமிழ்நாடு காண முயன்றவரும், எங்கள் தமிழ்த்தந்தையருமான உயர்திரு மறைமலையடிகளார் காலஞ்சென்றமை குறித்து கட்டுக்கடங்கா வருத்தமுறுகிறோம்.

வித்துவான், தே. சண்முகவேல், வித்துவான் மா. குற்றலம், தென்காசி.

அடிகளார் ஓர் கல்விக்கடல்; தமிழ் மலை; ஆராய்ச்சிக் கருவூலம்; அறிவுப் பேராறு; அன்பின் ஊற்று; தனித்தமிழ்க் கலங்கரை விளக்கம்.

வித்துவான், வி. சீவக்கோழந்து, பெரியகுளம்.

அவர்களது நினைவு என்றும் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவ ருடைய இதயத்திலும் நின்று நிலவும்.

T. S. சீவசைலம் பிள்ளை, சென்னை.

மும்மொழிப் புலவராய் விளங்கிய முதறிஞரை யிழந்தோம். தனித்தமிழியக்கங்கண்ட தலைவரை யிழந்தோம். அறிவியக் கத்தை நூல்களின்வழிப் பரப்பிய முதல்வரை யிழந்தோம்.

புலவர், நா. சுந்தரராசன், கோவை.

சித்தாந்தத் தெளிவும் முத்தமிழ் வித்தகமும் செறிந்து நாவீறு நிறைந்து உரையும் செய்யுளும் ஆகிய இருவகை நடை களிலும் இணையற்றபுலமை சிறந்து தமிழுலகுக்கொரு மாபேராசிரியராக விளங்கியவர்.

புலவர், ஆ. மா. சீவஞான முதலியார், ஆம்பூர்.

மறைந்தார் எனக் கேட்டு இம் மண்ணுலகம் விம்மியது.

T. K. சின்னையன், வேலூர், சேலம்.

மறைமலையடிகள் மறைவு தமிழகத்தை மலைக்கவைத்து விட்டது.

பெரும்புலவர், இ. ழ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, சங்கரன் கோயில்.

அன்பே சிவமென்பதனைத்து மறிந்தகன்ற ஆர்வலார்.

புலவர், சி. சுப்பிரமணியன், கோவை.

மொழி, கலை, நாகரிகம், பண்பாடு, எண்ணம், இச்சை முதலிய எல்லாவகைகளிலும் தளர்நிலைபுற்றிருந்த தமிழகத்தை ஒப்ப நிறுத்தும் மலையாக—மறைமலையாக விளங்கியவர் அடிகளார்.

புலவர், வை. சுப்பிரமணியம், சேலம்.

தமிழன் இதயத்திற்கும் சைவசமயத்திற்கும் மறைபோலும் மலைவிளக்குப்போலும் இருந்த அடிகள் மறைந்தார்கள்.

வித்துவான், N. சுப்பு ரெட்டியார், மதுரை.

அன்றார் புகழுடம்பு நீடித்து நிற்க ஆவன செய்யவேண்டுமென ஆவல்கொள்கின்றேன்.

G. சுப்பையா, தமிழாசிரியர், கொச்சி.

பழமைக்குத் தாயகமாக விளங்கியவர்; புதுமைக்குப் புதுவனப்பை ஊட்டுபவராகவும் வாழ்ந்துவந்தார். தமிழ் மக்கள் யாவரும் அடிகளாரின் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றி நடப்பது சிறந்த கடமையாகும்.

புலவர், T. S. சேதுராம ஐயர்.

அன்றார் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணிகள் என்றைக்கும் நின்று நிலவுவனவாம்.

K. V. சேஷாசல சர்மா, தமிழாசிரியர்.

நூல் வாயிலாகக் கலைக்களஞ்சியம் காண விழையும் அரசியலாரும், மக்களும் உயிரோடு நடமாடும் கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்த ஒருவரைப் பயன்படுத்தாதது வருந்தத்தக்கது.

வித்துவான், ந. தண்டபாணி, புதுவண்டிப்பாளையம்.

மூச்சு போகும்வரையில் தமிழன்னைக்குச் சிறந்த பணி செய்துகொண்டிருந்த செம்மல்.

நா. ப. தணிகை அரசு, வாலாஜாபாத்த்.

உயிரோடு வாழ்ந்த கலைக்களஞ்சியம்.

பு. வர், ந. தண்டபாணி, கூடலூர்.

தமிழுக்கே தாம் தொண்டுபுரிதலையும், தனித்தமிழையே ஒம்புதலையும், தமிழ்மக்கட்குப் பற்பல துறைகளில் பேரறிவைப் புகட்டுதலையுமே விழுமிய நோக்கமாகக்கொண்டவர்.

மணி. திருஞானசம்பந்த முதலியார், சென்னை.

சைவசமயத்துக்கும், தமிழகத்துக்கும் அறிவுலகனைத்துக் குமே மறைமலையாக விளங்கிய மறைமலையடிகளும் ஆனந்தக் கூத்தர் திருவடி எய்தினர் என்ற செய்தி இன்றைய செய்தித் தாளில் தெரிந்து பேரிடிவாய்ப்பட்டோம்.

ப. திருஞானசம்பந்தன்.

நெஞ்சம் நீராயுருகுகின்றது. துயரம் உள்ளத்தைப் பிளக்கின்றது. என்செய்வேன்! பிரிவையாற்றகில்லேனே!

வித்துவான், தீம்மப்ப அந்தணனார், தாராபுரம்.

மொழியிலே அடிகளார் செய்துள்ள இவ்வரிய புரட்சியை, ஆக்கவழியைப் பின்பற்றத் துடிக்கும் ஆயிரமாயிரம் காளைகள் கல்லூரிகளிலும், அதற்கு வெளியிலும் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளங்களிலும் தாம் எழுதிய அரிய நூல்களிலும் அடிகளார் நின்று நிலவுகிறார்.

பொன்னினும் சிறந்த உடலையும் கனியினும் இனிக்கும் சொற்களையும் இனிக் காண்பதும் கேட்பதும் எந்நாள் என்று நினைக்கும்போது என்னுள்ளம் அலமருகிறது நாமெல்லாம் நின்று அலமருவது கண்டு அடிகளாரின் மனம் எவ்வாறு அமைதியுறுமோ? நான் அறிகிலேன். மீண்டும் தமிழகத்திலே அடிகளார் பிறக்கவேண்டும் என்பதே என் அவா.

வித்துவான், வி. சு. திருநாவுக்கரசு, புதுக்கோட்டை.

தமிழணங்கு இன்று, தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாது தனிப்பெரும் சோதியாய்த் திகழ்ந்து விளங்கிய, தன் தவப்புதல்வரை இழந்து தவிக்கிறான். அணியணியான கலையணிகளைத் தாய்க்கு அணிந்து அழகுபார்த்துப் போற்றி மகிழ்ந்தவர் மறைத்திரு மறைமலையடிகளார்.

கே. டி. தேவர், பம்பாய்த் தமிழ்ச்சங்கம், மாதங்கா.

அவர்கள் அருளிய அத்தனை நூல்களும் தமிழரின் தனிப் பெருங் களஞ்சியங்கள்; அழியாத அறிவுக் கருவூலங்கள்.

புலவர், அ. க. நவநீதகிருஷ்ணன், நெல்லை.

தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்த தலைவர்.

வித்துவான், தி. பட்டுச்சாமி சூதுவார், திருச்சி.

தமிழ்நாட்டின் வாழ்வே தன் வாழ்வென வாழ்ந்த அண்ணல் மறைமலை.

அ. மு. பரமசிவாஷந்தம், எம். லிட், சென்னை.

அந்தோ! இமயமலையே மறைந்ததுபோலிருக்கிறது அன்றின் மறைவு.

பாரதி சுப்பையா, விளாத்திக்குளம்.

எண்ணரிய நற்செயல்கள் செய்த எங்கோமான் எங்களை விட்டுப் பிரிந்தாலும், என்றென்றும் எங்கள் உள்ளத்தில் வாழ்வார்.

வித்துவான் க. பெரியசாமி, தமிழாசிரியர், சேலம்.

தமிழ் மக்கட்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் அடிகளார் உயிர்ப் பாய்—உயிராய்—கண்ணாய்—மணியாய்—ஒளியாய்—அறிவாய்—கருவூலமாய்—நெறியாய்—அரணாய்—வாழ்வாய்—தமிழாய் இலங்கியவர்.

புலவர், வை. பொன்னம்பலனார், சேலம்.

அடிகள் உடல் ஒளிந்தும், அவர் ஒளிர்ந்து விளங்குதலே யுணர்த்தும் உயரிய செந்தமிழ் நூல்கள் அறிஞர் நூலகங்களை என்றும் அணிசெய்துகொண்டு திகழும்.

வித்துவான், முத்து. சு. மாணிக்கவாசக முதலியார், ஆரணி.

நினைக்கின் உள்ளம் வெதும்பும்; உரை தடுமாறும்.

வித்துவான், மு. முத்தணைந்த பேருமாள், திருநெல்வேலி.

தமிழ்மொழியின், தமிழ் மக்களின், உயர் உயிர்ப்பண்புகளையும், பண்பாடுகளையும் அகில உலகத்திற்கும் அறிவுறுத்திய—அள்ளி ஈந்த தமிழ்த்தந்தை.

புலவர், நா. முனியாமி, கெட்டி, நீலகிரி.

அயன்மொழிச் சொற்களையெல்லாம் அப்படி யப்படியே கடன்கோடலே கடமையெனக் கருதிக் கண்மூடித்தனமாய்த் தமிழ்க்கொலை புரிந்துவந்த காலத்தில் அவர் தோன்றியிராவிடின் தமிழ் தலைதடுமாறியிருந்திருக்கும்.

சாமி. வேலாயுதம் பிள்ளை, பி. எ., எல்.டி., தஞ்சை.

அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கும் நாட்டிற்கும் செய்துள்ள தொண்டு மிகமிகச் சிறந்தது. எவராலும் மறக்கமுடியாதது.

அ. மெய்யப்பன், கலைமகள் கல்லூரி, கொப்பளபட்டி.

தமிழையே உயிராகவும், உணர்வாகவும், மூச்சாகவும், பேச்சாகவும் கொண்டு வாழ்ந்த பெரியார் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியா ஒரு இழப்பாகும்.

பி. லார்துசாமி, பி. எஸ். லி., திண்டிவனம்.

புலமையில் அடிகளாரை ஒப்பாரும் மிக்காரும் இக்காலத்து இலர். பண்டைக்காலத்தும் அரியரென்றே சொல்லுதல் கூடும்.

க. வச்சீரவேல் முதலியார், காஞ்சிபுரம்.

மாணிக்கம் ஒன்று தமிழ் மக்கள் மனம் உருக மறைந்தது. M. N. வடிவேலு முதலியார், B.A., L.T., தலைமையாசிரியர், செய்யாறு.

பளிங்குபோன்ற தூய உள்ளமும், ஆழ்ந்து நுணுகி ஆராயும் பான்மையும், தமக்குத் தெற்றெனத் தோன்றும் உண்மையை ஆற்றலுடன் வெளியிடும் வன்மையும், பேச்சிலும், எழுத்திலும் உயிர்ப்பு விளங்கும் மேன்மையும் இனி எவரிடத்தில் காணப் போகின்றோம்.

இராம. விசுவநாதன்.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி இம்முன்றி லும் சிறந்த புலமை வாய்ந்தவர் உயர்திரு. மறைமலையடிக ளொருவரே.

வித்துவான் வேங்கடராஜுலு ரெட்டியார், மயிலை.

தனித்தமிழுக்கு இனித்த தலைமைத் தளபதியாய் நிலைத் திருந்த அடிகள்.

சேகவீரபாண்டியன், மதுரை.

குறிப்பு

மறைந்த மறைத்திரு. மறைமலையடிகளாரைப் பற்றி தமிழகம் வாடித்த கண்ணீர் ஆறெனக் கடலெனப் பெருகுகெடுத்தோடும் அளவுக்கு ஆகி விட்டது. தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்குகளிலிருந்தும் நம் செல்விக்கு வந்து குவிந்துள்ள ஆறுதலுரைகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக் கின்றன. மேலும் தமிழ்ப் புலவர்களின் இரங்கற்பாக்கள் ஏறக்குறைய முந்நூறு நானூறுக்கு மேற்பட வந்துள்ளன. இவையனைத்தும் செல்வியில் இடம்பெற இயலாமற் போனதுபற்றி வருந்துகிறோம். அவையனைத் தனி நிலைவு மலராகத் தொகுக்க எண்ணியுள்ளோம். ஆதலால் கைவரப்பெற்றுள்ள எல்லா ஆறுதலுரைகளும், கவிதைகளும் அம்மலரில் இடம்பெறும் என் பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

அன்றியும், தமிழகத்தின் எல்லாப் டுடிகளினின்றும் ஏறக்குறைய நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட கழகங்கள் இறங்கல் தீர்மானங்கள் அனுப்பி யுள்ளன. அவையனைத்தும் செல்வியில் வெளியிடும் பக்கம் நீடுநென்று கருதி விடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் மலரில் வெளிவரும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

எந்தையாரின் இறுதி நாட்கள்

[சித்தாந்த தினகரன், வித்துவான், மறை. திருநாவுக்கரசு]

செந்தமிழ்ப் பேரறிஞரான எந்தையாரின் (மறைமலையடிகள்) ஆருயிர் எங்ஙனம் மறைவுற்றது என ஆர்வமுடன் நேரிலும் கடிதவழியாகவும் பலர் கேட்கின்றனர். அவர்களின் பிறப்புக் குறிப்பாலும், கைவரையாலும் அகவை எழுபத்தைத் தென்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அடிகளார் அக்குறிப்பில் மிகவும் நம்பிக்கையும் உறுதியும் உடையவராகவே இருந்தனர். இடையிடையே அதைப்பற்றி அடிகளார் கூறுவதும் உண்டு.

15-8-1950-ஆம் நாளன்று படுக்கையுற்றார்கள். சிலநாட்கள் கஞ்சியும் பழச்சாறும் அருந்தினார்கள். ஏழு நாட்கள் இவ்வாறு நிகழ்ந்தபின் சிறிது நலங்கண்டு வெந்நீராடி மூன்றுநாட்கள் சோற்றுணவு உண்டார்கள். பின்னர் மீண்டும் படுத்தனர். சென்னையில் மிகப்பெரும் மருத்துவப் புலவரும், உலகம் போற்றும் ஒப்பிலாத் திறலோருமான டாக்டர். குருசாமி முதலியா ரவர்கள் வந்து பார்வையிட்டனர். டாக்டர். சீனிவாசலு நாயுடு அவர்களும் பார்த்தனர். “அடிகளின் நெஞ்சப் பை வீங்கி விட்டது; பிழைப்பது அருமையே,” என்று கூறினர்.

அடிகளார் வருபபபபடி சித்த மருத்துவர், பண்டிதா, எஸ். எஸ். ஆனந்தர் அவர்கள் 31-8-50 முதல் இறுதிகாறும் மருந்து நல்கினர். என் தமையனார் திரு. மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை யவர்கள், 5-9-50-ல் எழுதிய அஞ்சற்சீட்டும், திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளையவர்கள் கொடுத்த கம்பிச்செய்தியும் கிடைத்தன. 11-9-50-ல் புறப்பட்டு வந்து பார்த்தேன்; கலங்கினேன்; என்னைத் தெரிகின்றதா என்று கேட்டேன். தழுதழுத்த குரலில் “ஆம்; என் மகன்,” எனக் கூறினர். மூச்சு வாய்வழியாகச் செல்வதும், அதுவும், திணறித் திணறி வருவதுமே பெருந்துன்பமாக இருந்தது. படுத்த நாள்முதல் இரவுபகலாகக் கண்ணுறக்கமின்றிப் பெருந்தொண்டுபுரிந்த பேரன்பர்கள், திரு. கூத்தரசு, எம். பி. சிவப்பிரகாசம் முதலியோராவர். அடிகளின் குடும்பத்தாரனை வரும் வேண்டும் தொண்டுபுரிந்து உடனிருந்தனர்.

அவர்கள் படுக்கையில் அவர்கள் கண்ணெதிரே தோன்று மாறு அம்பலவாணர் திருவுருவப்படம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் அத்திருவுருவையே அடுத்தடுத்து நோக்குவதும், உச்சிக்கூப்பிய கையராய் வணங்குவதும் செய்துகொண்டிருந்தனர். நல்லுணர்ச்சியுடனேயே இறுதிவரையும் இருந்தனர். 15-9-50 பகல் 3½ மணிக்கு அடிகளார் அம்பலவாணர் தூங்கிய திருவடி நீழலெய்தினர்.

தமிழ்மலை சாய்ந்தது !

வளர்அறி வொளிப ரப்பும் ஞாயிறு மறைந்த தேயோ !
தளிர்மொழி அரணாய் நின்ற தமிழ்மலை சாய்ந்த தேயோ !
ஒளிர்கலை நுணுக்கம் ஒங்கும் கோபுரம் உடைந்த தேயோ !
குளிர்தமிழ்க் கடலைச் செந்தீ கொளுத்திடுங் கொடுமை யுண்டோ ?

செம்மைசால் ஓசை முந்தத் தேன்மழை கொட்டி னாற்போல்
மும்மொழிப் புலமை யாலே முத்தமிழ்ப் பெருமை நாட்டிச்
செம்மல்நம் அடிகள் நாட்டிற் சிறப்புரை நிகழ்த்தும் போழ்தில்
மெய்ம்மறந் திருப்பர் மக்கள் “வென்றது தமிழ் !” என்பாரே !

“இரவலோ இகழ்ச்சி என்பீர் ! பிறமொழிச் சொற்கள் ஏற்று
விரவலேன் தமிழில் ?” என்று வீறுடன் கேட்ட வீரன் ;
அருவிபோற் சொற்கள் பொங்கும் அருந்தமிழ் தனித்தி யங்கும்
உரிமையை எழுதிப் பேசி உயர்ந்தபே ரறிஞ னன்றோ ?

வானெனப் பரந்துயர்ந்து வாரிதி யென்ன ஆழ்ந்து,
தேனென இனிக்கும் நூல்கள் செய்துசெந் தமிழர்க் கீந்த
‘ஞானசா கரமே !’ பெற்ற நாட்டினை மறந்து பொல்லா
வானகம் தமிழ்முழக்கும் காதலால் மறைந்திட் டாயோ ?

புலவர்கள் அவறி நிற்க அரசியற் புதுமை தேடுந்
தலைவர்கள் மலைத்து நிற்கத் தமிழகப் புகழ்ப் ரப்பும்
கலைஞர்கள் கலங்கி நிற்க அன்னையோ கண்ணீர் வார்க்க
உலகினை வெறுத்த தேனோ ? அடிகளே ! உரைத்தி டரோ ?

குறைவற மக்கள நூளுண டிறைவழி கூறி வாழ்ந்த
மறைமலை யடிக ளாரின் வாழ்வதும் எழுபத் தைந்தில்
மறைவுறக் கண்டோம் ! ஞாலத் தியற்கையை மதியால் வெல்லும்
துறைநிறை வெற்றி காணும் சூழ்நிலை தோன்றி டாதோ ?

புத்தனேரி. ரா. சுப்பிரமணியன், 23, நாகப்ப முதலி தெரு,
கோமளீஸ்வரன்பேட்டை, சென்னை-2.

கையறுநிலை

எங்கண் போனாய் ?

இனிய முகமு மின்சொல்லி னெழிலு மிறைவன் றிருவடியிற்
கனியு முளமுந் திருநீறுங் கண்ணின் மணியுந் திகழுடம்பிற்
றினையு மகலா வடிவழகுஞ் செழிய தமிழி லறிவுறைநூல்
புனையுங் கரமும் விட்டெங்கண் போனாய் நீதான் மறைமலையே !

கு. அண்ணாமலைப் பிள்ளை, சேக்கிழார் தமிழ் மன்றம், சின்னமனூர்.

தமிழின் தீஞ்சுவை

தனித்தமிழின் தீஞ்சுவையும் சைவத்தின் நறுஞ்சுவையும் தாழ்வி லாமல்
இனித்திட்ட நடையினிலே எமக்களித்த மறைமலையார் இல்லா ராகப்
பனித்திட்ட தமிழ்நாட்டின் பாவலரும் நாவலரும் படர்வ தென்கே ?
இனித்திட்டம் ஏதுண்டு தமிழரசு பெறுவதனுக் கென்னே ! என்னே !!

புலவர் “அரக”, பூவிருந்தவல்லி.

தமிழ்ப் பண்பு

மறைமலையைக் கலைக்கடலை மதிக்கொழுந்தை அக்கொழுந்தின்
வனப்பை வைப்பை

முறைதிறமபாச சிவபபணியை முதுநூல்கள் ।

முகத்தை அன்பின்

உறையுளேநற் தமிழ்ப்பண்பை உணர்ச்சியினை ஊக்கத்தை
ஊதி யத்தைக்

குறைவின்றி யினிப்பெறுநாள் கூடுங்கொல் அறிவுடையீர்
கூறு வீரே!

வித்துவான். மு. அருணாசலம் பிள்ளை, அண்ணாமலைநகர்.

கலை மலையே !

மறைமலையே ! கலைமலையே ! மாபுலவோர் மனமகிழத்
தறைமலைபோல் எஞ்ஞான்றும் தழைத்துலகில் மிளிராமல்
இறைமலைக்கு எனினையோ ஈராரம்ப தாண்டிலகில்
துறைமிகுந்த தமிழ்வளர்ப்பான் துணிந்திருந்த பெருமானே.

கூ. அ. இராமசாமிப் புலவர், கருப்பக்கிளர்.

மேன்மை நலம் விளக்கினையே !

புன்மைமிகு குழுவினர்கைப் போய்ப்புகுந்த தமிழன்னை
வன்மையிலள் வளமுமிலள் வடமொழியின் துணையின்றேல்
நன்மையிலள் இறந்தொழிவள் எனக்கரைந்த நவையகற்றி
மென்மையவள் தனித்தியங்கும் மேன்மைநலம் விளக்கினையே !

விளக்கியவாய் எழுதியகை வெந்தழலில் போய்ப்புகுத
அளக்கலா ஆய்வுரைநூல் அலைகடந்தும் அகம்புறமும்
விளக்கெனவே நின்றிலகை விழுமநிறை கடலழுத்த
இளக்கத்தால் புலவரெலாம் எங்கிருனி இனைந்தனரே !

சித்தாந்தபண்டிதர், புலவர், ப. இராமநாத பிள்ளை.

நீயோ மறைந்தாய்!

நீயோ மறைந்தாய்! நிறைவுறு தமிழின்
சாயல் மறைந்தது; தனித்தமிழ் குறைந்தது!
சைவக் கொண்டல் சாய்ந்து வீழ்ந்தது!
ஐயகோ! ஐயகோ! அருள்மறை மலையே!
வையக மெல்லாம் மாழ்க மறைந்து
ஐயநீ சென்ற இடன் அறி கில்லேம்!
சிவபரம் பொருளின் திருவடி நீழல்
உவந்தினி திருக்கும் உயர்குணக் குன்றே!
உன்புகழ் நிலைக்க! உலகெலாம் பரவுக!

சேல்லூர்க்கீழார், செ. ரெ. இராமசாய் பிள்ளை.

இந்நாள் பிசிராந்தை!

பண்டன்பு மிகவாழ்ந்த பிசிராந்தை எனவிந்நாள் படியிற் றேன்றி
வண்டமிழோடுயர்சைவம் வளர்ந்தோங்குங் குறிக்கோளை வாழ்விற் கொண்டு
தொண்டயரா தினிதாற்றித் தூயமனை யறவாழ்வில் துறவைப் போற்றி
விண்டலத்திற் சிவமயமாய் ஒதுமறை மலையடிகள் மேவி னாரே!

வித்துவான். கோ. இளையபெருமாள், ஆரணி.

கண்ணிழந்த ஆய்வுலகம்!

தமிழன்னை தலைமகனைத் தானிழந்தாள் சைவமகள் தானும் அன்னள்
தமிழ்மக்கள் பெருந்தலைவன் தனையிழந்தார் புலவர்பெருந் தந்தை யற்றார்
தமிழ்க்கலையின் ஆய்வுலகம் தன்கண்ணை யிழந்ததெனத் தளரும் இன்றே
தமிழ்த்தலைவன் மறைமலையைத் தானிழந்தே இவ்வுலகம் தனித்த தாலே!

புலவர் வே. ஐயா நாயக்கர், போர்டு உயர்பள்ளி, ஆரணி.

கலைகளெல்லாம் அறிந்த தெய்வம்!

ஏரணத்தில், இலக்கணத்தில், இலக்கியத்தில், சான்றோர்தம் இனிய பாவில்
காரணத்தை நுதலிவரும் சித்தாந்த முதலான கலைகள் தம்மில்,
ஆரணத்தைத் தலையாக்கொள் ஆரியத்தில், சங்கதத்தில், ஆங்கி லத்தில்
சீரணைத்த கலைகளெல்லாம் அறிந்ததெய்வம் நீயன்றித் தெரியக் காணேம்!

புலவர். வீ. உலகவழியனார், சேலம் கல்லூரி, சேலம்.

வடித்த தமிழ் தந்தாய்!

வடித்ததமிழ் மிகத்தந்து வடவர் சூழ்ச்சி
வருமுறைகள் நன்கெடுத்துக் காட்டி நீக்கிப்
பிடித்தமுள தமிழொன்றே பிறங்க மூச்சுப்
பெருக்கெடுக்க உடல்வாடி உளமும் சோர்ந்து
எடுத்தவொரு சைவத்தை நிலையாய் ஊன்றி
எல்லார்களும் எல்லாமாய் நின்ற வள்ளால்!
படுத்தவொரு கணத்தினிலே பறந்தா யென்றால்
பாவிடேன் என்றினிநான் காண்பே னையா!

கா. கணபதி.

மொழிக்கடல் !

தேரும் மொழிக்கடலாய்ச் செந்தமிழின் நன்மணியாய்
ஆரும் மறைமலையை ஐயகோ !—ஈரமிலா
மண்ணே விழுங்கியதோ மாகடல்தான் கொண்டதுவோ
கண்ணே அவன்தமிழ்க்குக் காண்!

வித்துவான் மு. ரா. கந்தசாமி, அம்பாசமுத்திரம்.

தமிழின் அழகே !

தனித்த தமிழின் அழகே உலகில் தழைக்கவென
இனித்த நடையின் எழிலுறு நூல்கள் இனிதளித்தாய்!
நினைத்த தெவர்க்கும் ஒளியா துரைக்கும் நிறைபுகழோய் !
பனித்த சடையான் அருளிற் குளித்தாய் பகர்தலென்னே?

பாரிப்பாக்கம், கண்ணப்ப முதலியார்.

முத்தமிழ் வல்லாய் !

மும்மொழியும் முத்தமிழும் வல்ல மறைமலையே !
செம்மைநெறி ஆர்ந்திட்ட செம்மலே !—அம்மையப்பர்
இன்ப அடிமலர்க்கீழ் இன்பம் நுகாந்தென்றும்
அன்புடனே வாழ்க அமர்ந்து.

பாலுர்க்கிழார் கண்ணப்ப முதலியார்.

அமிழ்தளிக்கும் மலை !

தமிழகத்தி லெஞ்ஞான்றுந் தனித்தமிழைப் பேசிவந்த
தக்கான யாரோ,
அமிழ்தனைய தமிழ்ச்சுவையை அயல்காட்டார்த தெரிவித்த
அறிஞன் யாரோ,
தமிழ்வேந்தா மூவரைப்போல் தமிழ்ப்புலவர் மூவருளும்
தலைவன் யாரோ,
அமிழ்தளிக்கும் அம்மலைதான் அகன்றுநமைப் பிரிந்ததிந்நாள்
அந்தோ ! அந்தோ !

வித்துவான். கே. தஞ்சிதபாதனார், மயிலம்.

வண்டமிழ்க்குயர்வு தந்தாய் !

துறைமிகு தமிழ்த்தாய் மாண்பைத் தொன்மையை நீகற் றாய்ந்து
முறைமையின் மொழிந்தாற் போன்றிங் கியாவர்முன் மொழிந்தா ரம்மா !
மறைமலை யடிகாள் ! தோன்றி வண்டமிழ்க் குயர்வு தந்தாய் !
குறைகளை யொழித்தாய் ; எந்தாய் ! கொடிதுனைக் கொண்ட கூற்றே !

வித்துவான். பெ. தோவிந்தனார், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர்.

கலைக்கடலே !

அம்பலவன் சந்நிதியொன் றுங்கமைததே அதன்கண நாளும்
செம்பவள வல்லிசிவ காமியொடு தேர்ந்த பூசை
இம்பருக்குள் நினைப்போல இயற்றியரார் ஏந்தா னீயே
கம்பனருள பெற்றுயாந்தாய் கலைக்கடலே ! அந்தோ வந்தோ !

மு. சடகோபராமாநுசம் பிள்ளை, கரந்தை.

உணர்வு கொள்வீர் !

உலையின்றித் தமிழ்மொழிக்கே உழைத்தா ரென்றோம்
உண்மையிது ; ஊக்கமுடன் தமிழின் ஆக்கம்
கலையென்றே தன்வாழ்நாள் கழித்த அண்ணல்
கண்டதிலை தமிழ்நாட்டில் தன்னே ரில்லா
மலையென்றோம் ; மாகடல், மா ணிக்க மென்றோம்,
மஞ்சதமிழ் வளம்பெறவே வாழ்ந்தா ரென்றோம்,
இலையிந்த உலகெங்கும் இவர்போல் சிந்தித்
தியற்றிடும்நூல் வல்லார்க ளென்றோ மின்றே.

இனித்தமொழி எங்கள்தமிழ் ஆரி யத்தின்
இடைச்செருக லால்பெருமை குன்றிற் றேனும்,
தனித்தமிழின் சுவைததும்பும் நடையால் பேச்சால்
தமிழர்தலை நிமிர்ந்திடவே செய்தா ரென்றோம் ;
கனித்தஅருள் சொல்செயலால் பணிக ளாற்றிக்
கயவர்குழாம் கவிந்தோடச் செய்தார் ; பின்னும்
நினைத்தபடி செயலாற்றித் தமிழர் உய்ய
நிலைக்களனாய் ஒளிர்ந்தாரின் நாட்டி லென்றோம்.

காலமெலாம் அவர்பெருமை பேசிப் பேசிக்
கழிப்பதுவோ நம்கடமை ? அன்று ; இன்றே
- ஓலமெலாம் விட்டொழித்து அடிகள் பேரால்
உகந்ததமிழ்க் கல்லூரித் தோற்று விப்போம்
சாலவுமோர் மண்டபமு மமைத்து அன்றோ
சரிதத்தைப் பொன்னெழுத்தில் பொறிப்போம் வாரீர் ;
ஞாலமெலாம் அடிகள்புகழ் நிலவ வேண்டின்
நம்கடமை அதுவன்றோ ? உணர்வு கொள்வீர் !

முத்தமிழ்மணி.

இசைநிறுத்தி எங்கொளித்தலை ?

கலையெ னத்தமிழ் மொழியை யம்மொழிக் கதிர்ம திப்பொடு விளைவளக்
கழனி யைப்பெரு வயிறு வீங்கிடக் கதுவி யுண்டதென் மாக்கடல்
அலையெ னத்தமிழ் வழியை யவ்வழி யலர்த னித்தமிழ் மரபையுண்
டமையு மவ்வட கடல லையிவ ணணுகி டாதுகாத் துயர்மறை
மலையெ னத்தமிழ் மக்கள் நம்பியே வாழ்வு கூரவவ் வடகடல்
வருகை யற்றதோ டழிவு பற்றியே வற்ற நின்றநந் தமிழ்மலை
ரத்தமிழ் மக்க ளேங்கிட, இனிந மக்கிலைத் தடையென
இகல வக்கடல், எங்கொ ளித்தனை இசைநிறுத்தியெம் மெந்தையே !

புலவர். குழந்தை, பவானி.

புல்லகை வாழவைத்தாய் !

தண்டமிழின் துறைகண்டாய் ! வடமொழியுந் தகவுணர்ந்தாய் !
அண்டநிறை ஆங்கிலத்தின் அருநூல்கள் பலகற்றாய் !
எண்டருநூல் பலஇயற்றி இவ்வுலகை வாழவைத்தாய்
மண்டுபுகழ் மறைமலையே ! மறைந்தனையே என்செய்வோம் !

“சித்தாந்தப் பேராசிரியர்”, ந. சீவகுருநாத டிள்ளை, தூத்துக்குடி.

பண்ணார் மறைமலையே !

மண்ணுலகிற் செந்தமிழை மக்கட் குரைத்ததுபோல்
விண்ணுலகுஞ் சென்று விரித்தற்குப்—பண்ணார்
மறைமலையே மாய்ந்தனையோ! மாறாக் கதியாம்
இறைவனடி சேர்ந்தா யியம்பு?

திருக்குறட் களஞ்சியம். தி. ப. சுப்பிரமணியநாஸ், மதுரை.

வாழ்க !

கலைமகளும் தமிழ்மகளும் கதறியழப் புலவருளம் கனிந்து தேம்ப,
நிலைதவறிச் செயல்மறந்து நெஞ்சமெலாம் புண்பட்டு நெகிழ்ந்து மாழ்கி
அலைகடலிற் றுரும்பென்ன அருந்தமிழர் உள்ளமெலாம் அலைந்து விம்ம
மலைசரிந்த தெனயாங்குள் வாட்டமுற வானுலகம் கண்டான் வாழ்க !

பு. ர. சுவாமிநாதன், தலைமை ஆசிரியர், இராமசாமி செட்டியார்
உயர்நிலைப்பள்ளி, அண்ணாமலைநகர்.

கீரன் துணி வென்கோ !

கீரன றுணிவிளங் கோவின னேர்மையுங் கெழுமிய வருவென்கோ!
கிடையிறொல் காப்பிய நருளொடு வள்ளுவன் கேழுறு வாழ்வென்கோ !
வாரமுன் பாடிய வானவர் நால்வரின் வளவிய வுளமென்கோ!
மாபா டியசசிவ ஞானமு னீந்திரன் மதிதிர னுறுவென்கோ !
கூரறி வொடலகி னூலுரை யருளிய குழுவினர் திருவென்கோ !
கோவிலுண் மேவருட் பாவருள் வள்ளனங் குருவடி வேயென்கோ !
மாரனை யெரியுமை பாகனி னொருமொழி மண்ணிடை வரவென்கோ !
மறைமலை யெனுமொரு பெயரொடு நிலமிசை வந்தவெம் மிறைநினைவே !

திரு. சி. சொக்கலிங்கனார், தலைமைத் தமிழாசிரியர், சி. எஸ். எம்.
உயர்நிலைப்பள்ளி, அரக்கோணம்.

தமிழுக்குமிர்

.....
உடலிம் மண்ணுக்(கு) உயிர்தமிழுக்கென
உழைத்துப் பெற்ற ஒண்புகழ்க் குரிசில் !
.....

சு. ப. திலகவதியம்மாள், கலைமகள் கல்லூரி, கொப்பனாப்பட்டி

கூற்றுமிக உலந்திடாதோ !

உயர்தனிச்செம் மொழிதமிழில் உரைநடைதூல் பலவியற்றி
யுலகி லுள்ளோர்
உயர்தமிழின் அரும்பண்பை உணர்ந்துமகிழ் வெய்திடவும்
உரைசால் சீலம்
உயர்தமிழ்நா டெய்திடவும் உழைத்துமகிழ் தாயோனே !
ஒளியே ! உன்றன்
உயர்உயிரை உடல்பிரித்தான் உயிருண்ணும் கூற்றுமிக
உலந்தி டாதோ.

சி. துரைசாமி, தலைவர், தமிழ்க் கல்லூரி, மயிலம்.

செந்தமிழ் நன்மலை!

செந்தமிழ்நல் லாரியததோ லெகுபுக ழாங்கிலமுஞ் சிறக்கக் கற்று
செந்தமிழ்க்கே பணிபூண்டு செம்மைபெறு வதனபெருமை திகழ வென்றும்
செந்தமிழ்நூ லந்தமிக, பலகுயிற்றிச் செந்தமிழை வளர்த்து வாழ்ந்த
செந்தமிழ்நன் மலையந்தோ! செம்மைநிறக் கடவுளடி சேர்ந்த தமமா!

வித்துவான். சு. நாகராஜன், சேலம்

தமிழ்க் கதிரோன்!

மலைநிலத்துத் தலையோங்கி வளம்படைத்து வற்றாரீர்
வாரி தன்னாற்
புலம்பருக்கி நிலைமக்கள் பொலிவுறவே வாழ்வுறுததும்
பொற்ப தாகும்
கலைநிலைதத மறைமலையே! தமிழ்நிலைத்துத் தலையோங்கிக்
கவினசீர்த தாகிப்
புலம்புதுக்கு நற்றுறையிற் புக்குழைத்து நனமுற்றிப்
போன தென்னே?

தமிழ்ததாயின் தவப்புதல்வ! தமிழாய்ச்சிப் புதுநெறியிற்
றகவோ டோங்கி
யிமிழ்த்தாய்பற் பலமுறைக ளெழுந்தாபற் பலாபுலமை
யேற்றங் கொண்டே
அமிழ்த்தாய்நீ துயர்க்கடலு ளாழ்ந்தோமே யன்னையிழந்
தலறு சேய்ப்போற்
சமழ்த்தோம்யாந் தமிழ்க்கதிரோன் சாய்ந்தனனென் றேய்ந்தனமித
தமிழ் கத்தே!

தி. பொ. பழநியப்ப பிள்ளை, பி.ஓ எல். திருப்பதி.

மறைமொழி அடிகள்!

மதியணிந்த சடைககடவுள் திருவருளின் நல்வினையின்
வையமீ டேறிவாழ்த
துதியணிந்த பாடலுரை நாடகநூல சொல்வசியம்
அறிவியல்நூல் துலங்கச செயதாய்!
மதியணிந்த தமிழ்மலைநம் மறைமலைநல் அடிகள் என்றும்
புல்லா வரததார் என்றும்
மதியணிந்த பாவலாசொல் பொதுநிலையக கழகத்தாய்!
விதியிறையும மாறறப் போமோ!

இறைமொழி யாகும் நந்தமிழ் மொழியின் இயல்இசை
நாடகம் என்னும்
துறைபொலி தூய செம்பொருள் உலகோர் துணிந்துறச்
செய்நலம் காணும்
மறைமொழி அடிகள் எழுபாணைந் தாண்டில் விகர்தியா
வணிமுப்பான வெள்ளி
இறையடி நீழல் எய்தினார் பின்னோர் இரங்கிரின்
றேங்கிவாழ்த திடவே!

பெருநாவலர். பி. சி. புன்னையாநாந் முதலியார், நெல்லை

பைந்தமிழ்த் தந்தை !

அந்தோ ! செந்தமிழ் அடிகளை யிழந்து
எந்த நெறிகொடு இனியீ டேறுமோ ?
பைந்தமிழ்த் தந்தையைப் பாதியில் இழந்ததே !
இந்த நிலைமை ஈடுறல் என்றோ ?

வி. பொ பழனிவேலன், திருத்துறைப்பூண்டி.

மலைக்குப் பெருமை !

அலைக்குப் பெருமை கடல்சேர்ந்து பெற்ற தழகியபொற
சிலைக்குப் பெருமை சிவன்கரஞ் சேர்ந்தன்றோ ? செந்தமிழ்த்தாய்
நிலைக்கப் பெருமையும் நீதந்த தன்றோ ? நிலைகலங்கா
மலைக்குப் பெருமையும் நின்றபெயர் கொண்டதால் வந்ததுவே !

வித்துவான். S. மன்னழத்துக் கவுண்டர், பொள்ளாச்சி.

தனித்தமிழ் வேந்தர் !

இன்பம் நிரைந்த இனிய தனித்தமிழில்
பின்னர்க் கலந்த பிழையொழித்து — இன்னமுதாய் !
ஈந்த மறைமலை என்றும் தனித்தமிழின்
வேந்தரென வாழ்ந்தார் விளம்பு.

நா. மாதவன், (செயலாளர்), பரதவர் சங்கம், திருவான்மியூர்.

கன்னித்தமிழ் வளர்த்த காவலன் !

மன்னுபுகழ் பூத்த மறைமலையே ! தென்னாட்டுக்
கன்னித் தமிழ்வளர்த்த காவலனே ! — தன்னிகரில்
வள்ளலே ! இந்நாளில் வான்புகுந்தாய் ! என்னுஞ்சொல்
உள்ளினும் வேமே உளம்.

வித்துவான். மயிலுசாமி, பி.ஓ.எல்., 'தமிழகம்', பழனி.

செந்தமிழ் மாதவர் !

வேற்றுமொழி யாதும் விரவாமற் பேச்சுநடை
நாற்றிசையி லும்பயில நன்குநூற்றிப் — போற்றிடச்செய்
செந்தமிழ்கொள் மாதவரே ! சென்றதெங்கே ? யாம்மகிழ
வந்தருள்க மீண்டுமிங்கு வந்து.

ப. மாசிலாமணித் தேசிகர், காரைக்குடி.

அறிவுருவே !

மறைகள் பல அடுக்கியவை மனத்தினுள்ளே மயக்கமின்றி மணந்த தன்மை
நிறைதருநல் லுருவகமாய் நிகழ்த்தியது நனியூழி நிலைக்கும் வண்ணம்
மறைமலையாம் பெயருலகில் மதிப்புடனே அறிஞரது மனத்தில் நிற்க
மறைந்தனையே அறிவுருவே ! மலையாத கருத்துரைகள் மறைந்த இன்றே !

இராம. மீனாட்சிசுந்தரம், எம்.எ., அரசினர் கலைக் கல்லூரி, சென்னை.

மறக்கப்போமோ ?

கற்றறிந்த பெரும்புலவர் வடமொழிக்குக்
கால்வருடிக் கிடந்திட்ட மடமை கண்டு
நற்றமிழைத் தனித்தமிழை எழுதிப் பேசி
நல்லுணர்வை வளர்த்திட்டார்! விழிப்பைச் சேர்த்தார்!
பெற்றெடுத்த தமிழ்நாட்டின் அறத்தைப் பண்பைப்
பெரும்புகழை நிலைநிறுத்தி வைத்தார்! கண்கள்
பெற்றிழந்தோர் போலானோம்; பிரிந்தோம் உம்மை!
மறைமலையே! உமைநாங்கள் மறக்கப் போமோ ?

கவிஞர் “வாணிதாசன்” புதுவை.

புலவர் கூடிய தோற்றம்!

புலவரெல் லாருங் கூடிப் பொருந்திய தோற்றம் போல்வாய்!
கலைமகள் உருவாய் வந்தே கவின்கு கலை வீந்தாய்!
நிலவுல கதனில் நின்போல் நேர்பட எழுதத் தக்க
புலவரும் புகலில் லுண்டோ? புகழ்மறை மலையே போல்வாய்!

புகழ். முத்துசுவாமிப் பிள்ளை, உடன்குடி.

ஆ! கொடிதே!

பண்டைத் தமிழர் நாகரிகம் பண்பா டோங்கும் பெருந்தகைமை
கொண்ட தமிழ்ப்பா வினியநயம் கூறி யவர்தம் தனிப்பெருமை
எண்டிக் கினுஞ்சேர்ந் திட நூற்கள் எழுதுங் கையும் கருத்துமுடன்
கொண்டு சென்றாய் ஆகொடிதே! கூற்றன் துணிந்த கொடுஞ்செயலே!

புலவரேறு. அ. வரதநஞ்சையனார், தோரமங்கலம், சேலம்.

மாண்பு சான்ற மறைமலை!

தனித்தமிழ் உணர்ச்சி கொண்ட தகவுடை யுருவ மென்கோ?
நுனித்தரு நூல்க ளாய்ந்த நுண்புல வரம்ப தென்கோ?
பனிசசடைக் கூத்தற் கண்ட பத்தியின் படிவ மென்கோ?
மனித்தரில் மாண்பு சான்ற மறைமலை யடிகாள்! நும்மை.

வித்துவான். செ. வேங்கடராமசீ செட்டியார், திருப்பதி.

இன்பாருந் தமிழ்க்கலை எரிநிற்சிற்ந்தாய் ஆங்கிலமு மினிது கற்றாய்
அன்பார வடமொழியு மறிந்துயர்ந்தாய் பலசமய வறிவு சான்றாய்
துன்பாக்கும் புவிவலயத் தொடர்பென்றே நிலவாழ்வு துறந்தா யேனும்
வன்பாரு முளத்தினை மறைமலையே தமிழ்ப்பயிரை வளர்ப்பார் யாரே.

E. S. வரதராசய்யர், பி. ஏ., அண்ணாமலைநகர்.

மும்மைத் தமிழ்ச்சங்க மொண்டெழுந்து மூதறிவாஞ்
செம்மைக்குன் றேறிச் செழுநூல் பலபொழிந்த
மும்மை மொழிப்புயலே! முரணிலா வெம்மடிகேள்!
இம்மையில்யாம் நும்மை யிழந்தேம் இழிந்தேமால்.

சீ. து. கன்னிகாமி, கண்டராச்சேரி, மதுராந்தகம்.

மறைமலை தந்த செல்வம்

திருவொற்றி முருகன் மும்மணிக்கோவை யென்னும் செழுந் தமிழ்ச் செய்யுள் நூலானது அடிகள் தமது உக-ஆம் ஆண்டில் மிகக் கடுமையான வயிற்றுளைவு நோய்கண்டு, முருகப்பிரானது திருவருளால் அது தீர்ப்பெற்றமையின், அவனது பேரருளை வியந்து யாக்கப்பெற்று அடிகளது உடு-ஆம் ஆண்டு முதலில் முடிக்கப்பட்டதாகும். அதற்குமுன் ஓராண்டுவரையிற் பல நன்முயற்சிகளிடையே கிடைத்த ஒழிவு நேரங்களிலேயே இதன் செய்யுட்கள் யாக்கப்பட்டு வந்தன. தமக்கு இருபதாம் ஆண்டு நிரம்பும் முன்னமே மறைமலையடிகள் நன்னூல், யாப்பருங்கலக் காரிகை, இறையனாகப்பொருள், தண்டியலங்காரம் முதலான சிற்றிலக்கணங்களையுந் தொல்காப்பியம் என்னும் பேரிலக்கணத் தையும் பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, திருக்குறள், நாலடியார், சிலப்பதிகாரம், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கல்லாடம், சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி, பெரியபுராணம், சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார் முதலான அரிய பெரிய நூல் களையுந் துறைபோகக் கற்று, உரை எழுதுதலிலுஞ் செய்யுள் இயற்றுதலிலுஞ் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுதலிலும் மிக வல்ல ராய் விளங்கினார்கள். அக்காலத்தில் அடிகளாரின் உள்ளம் பழைய செழுந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் தோய்ந்து ஊறி அவ்வண்ணமாய்க் கிளர்ந்து திகழ்ந்தமையால், அப்போது இயற்றப்பட்ட இவ்வருந் தமிழ் நூலில் அப்பழைய நூல்களின் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இனிய பொருள்களும் இடையிடையே மிகுந்து விரவி மிளிர்கின்றன. பழைய தமிழ் நூல்களைப் பயின்று தமிழ்ப்புலமை நிரப்ப விரும்பும் மாணவரும் பிறரும் இதனை யுரையுடன் கற்பராயின், பின்னர் அவர் அப் பழைய நூலுணர்ச்சியை எளிதிலே பெறுவர்.

சைவசமய முதலாகிரியராகிய மாணிக்கவாசகப்பெருமான் வரலாறு, தன்னைக் கூறும் புராண நூல்களில் முன்னொடுபின் முரணாகப் பலவாறு பிறழ்ந்து கிடத்தலால், அஃது அடிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகந் திருக்கோவையார் என்னும் நூல் களினின்றுந் திரட்டப்பட்ட மெய்ச்சான்றுகள் கொண்டே ஆராய்ந்து சிக்கறுத்து தெளிவுபடுத்தி மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங் காலமுமென்னும் அடிகளது விரிந்த ஆராய்ச்சி நூலின்கண் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனோடு மாணிக்கவாசகப் பெருமா

னது காலம் சைவசமய ஆசிரியனமார ஏனை மூவாகும் முற்பட்டதாலும், அதனுண்மையுணராத அவரது காலம் அம் மூவருக்கும் பிற்பட்டதென்று கூறிய சிலர் கூற்றுகள் நடுநின்று நன்காராய்ந்து காண்பார்க்குப் பொருந்தாவாய் ஒழிதலும் இதன்கண் விரித்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உலகத்திலுள்ள நன்மக்களின் அன்பையும் உதவியையும் பெற்று அவற்றால் திரண்ட செல்வத்தையும் கவ்வியறிவையும் மனவலிமையையும் அடைந்து இம்மை மறுமைக்குரிய எல்லா இன்பங்களையுந் தாமுந் துய்த்துப் பிறரையும் துய்க்கச் செய்தற்குரிய வழிகளைத் தெள்ளிய இனிய எளிதான தனிச் செந்தமிழ் நடையில் விளக்கிக் காட்டும் அரிய தமிழ் நூல் மனிதவசியம்.

கட்புலனாகாத பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கண்ணொர்தலும், தீரானோய் தீர்த்தலும், தீய பழக்கங்கள் உடையாரை அவற்றினின்று விடுவித்தலும், பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன் அறிதலும், மறதியை ஒழித்து நினைவை வலுப்படுத்தலும், தாம் விரும்பியவர்களைத் தம்வழிப்படுத்தலும், இறைவனருளைப்பெற்று இப்பிறவியிலேயே இன்பத்தையடைதலுங் கூறிநிற்கும் அடிகளார் அருளிய யோக நித்திரை.

நாகரிகத்திற் சிறந்திருந்த பழந்தமிழ்க் குடிகளாகிய வேளாளரின் இயல்புகளைப் பழைய நூல்களின் சான்றுகள் கொண்டு ஆராய்ந்து காட்டும் முகத்தால், தமிழர் ஆரியர் என்னும் இரு பெரு வகுப்பினரின் பண்டைய வழக்க வொழுக்கங்களைத் தனித் தமிழ் நடையில் தெளிய விளக்கித் தமிழர்க்கு அறிவு தெருட்டுவது வேளாளர் நாகரிகம்.

ஆரியர் இந்திய நாட்டுக்குள் வரும்முன், நாகரிகத்தில் ஓங்கியிருந்த தமிழர்களின் வரலாறும், அவர்க்குட் சாதிகள் உண்டான வகையும், சாதி வேற்றுமைகளால் இப்போது அவர்கள் அடைந்திருக்குந் துன்பம் நிறைந்த நிலைமையும், அவற்றை அவர்கள் ஒழித்து ஒற்றுமையும் உயர்ச்சியும் அடைதற்குரிய வழிதறைகளும் சாதி வேற்றுமையும் போலிச் சைவரும் எனும் தேனினுமினிய தீந்தமிழ் நூலின்கண் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலத்தில் அடிசன் என்னும் நல்லிசைப் புலவர் பெருமானார் எழுதிய தீஞ்சுவைக் கட்டுரைகள் ஆறின் இனிய தமிழாக்கம் சிந்தனைக் கட்டுரைகள்.

பட்டினப்பாலை என்னும் அருந்தமிழ்ச் செய்யுளிலுள்ள பல அரும்பெரும் பொருள்களை விரித்துப் பாட்டின் மெய்ப்

பொருளை நன்கு விளக்கி, நச்சினூர்க்கினியர் உரை பொருந் தாமை தெளிவித்துச் செந்தமிழ் மொழிக்கு ஒரு பொன்னுரை கற்போல் திகழ்வது பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை.

செந்தமிழ்ச் செய்யுள் உண்மை யாராய்ச்சியினை முதன் முதல் விளக்கிய பெருமைக்குரியது முல்லைப்பாட்டாராய்ச்சி.

தமிழர் மதம்—1940, அக்டோபர், 19, 20-இல் சென்னை மாநகரிற் கூடிய அனைத்திந்திய தமிழ்மாநாட்டுக்குத் தலைவராய் அமர்ந்து ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் நிகழ்த்திய தலைமைப் பேருரையாகும். ஆரியர் இவ்விந்திய நாட்டுட் புகுந்து கலத் தற்குமுன், எல்லாத் துறைகளிலும் நாகரிகத்திற் சிறந்தாராய் வயங்கிய தனித்தமிழ் மக்களுக்கே யுரியனவாயிருந்த இம்மை மறுமைக் கொள்கைகளைப் பண்டைத் தமிழ் நூலான தொல் காப்பியம் முதலியவைகளைக்கொண்டு தெளித்தெடுத்து விளக்கும் பேராராய்ச்சித் தனிச் செந்தமிழ் நூல். மறைமலை யடிகள் சச-ஆண்டுகளாகத் தமிழ் ஆங்கில வடமொழி நூல்களில் ஆராய்ந்து கண்ட அரும்பொருள்கள் அத்தனையும் இதன்கண் அடங்கியுள்ளன.

மக்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் தமக்குள்ள பகுத்தறிவு கொண்டு நோய் இன்றி அறிவும் இன்பமும் பெருகி நீண்ட காலம் உயிர் வாழ்தற்குரிய முறைகள், 25 ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து செய்து பார்த்து இனிய எளிய செந்தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன மக்கள் நூருண்டு உயிர் வாழ்தல் எப்படி? என்னும் அரிய நூலில்.

வடமொழியில் நல்லிசைப்புலவராய் விளங்கிய காளிதாசரின் இன்சுவை நாடகத்தின் தமிழாக்கம் சாகுந்தல நாடகம். அடிகள் பரந்த வடமொழிப் புலமையையும் தமிழாக்கும் எளிமையையும் உணர்த்தும் சிறந்த நூலாகும் இது.

தமிழர் நாகரிகம் அல்லது வேளாளர் யாவர்?—நாகரிகத்திற் சிறந்த பழந்தமிழ்க் குடிகளாகிய வேளாளரின் இயல்புகளைப் பழைய நூல்களின் சான்றுகள் கொண்டு ஆராய்ந்து காட்டும் முகத்தால், தமிழர் ஆரியர் என்னும் இரு பெருவகுப்பினரின் பண்டைய வழக்க வொழுக்கங்களைத் தனித்தமிழ் நடையில் தெளிய விளக்குவது. தமிழ் வேத ஆரிய வேதங்களின் வேறு பாடும், சாதிப்பாகுபாட்டின் தோற்றமும் உண்மையும் இது காறும் வெளிவராத பல புது ஆராய்ச்சி முறைகளால் நன்கெடுத்துக் காட்டுவது. தமிழர் ஆரியரின் வரலாறுகளை உள்ளவாறு உணர்தற்கு இன்றியமையாதது.

சைவசித்தாந்த ஞானபோதம்—சைவசித்தாந்தம் என்னும் அரிய பெரிய சைவசமய ஆராய்ச்சி முடிபுகளைத் தனிச் செந்தமிழ் உரைநடையில் மிக விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குஞ் சிறந்த நூல். சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை விளக்கமாகத் தெரிந்து, தம் உள்ளத்தில் ஆணித்தரமாகப் பதித்து பெறற்கரும்பயனைப் பெறுதற்கு இந்நூலினும் சிறந்த கருவி வேறு இல்லை. கடவுள் நம்பிக்கை யில்லாதவரும் இந்நூலைப் பயில்வாராயின் அந்நம்பிக்கை வரப்பெற்றுப் பெருநலம் எய்துகல் திண்ணம். அடிகளின் நாற்பதாண்டுச் சொற்பொழிவுகளிற் சில இதன் கண் அமைந்துள்ளன.

தொலைவிலுணர்தல்—ஒருவர் நினைக்கும் நினைவும், நினைவின் உருவங்களும், பிறர் ஒருவர் அல்லது பலர் உள்ளத்தில் தோன்றுதலும், பிறருடைய கண்களுக்கெதிரே அவை உருவமாய்த் தோன்றுதலும், அல்லது அவருடைய செவி முதலான புலன்களுக்குப் புலனாதலுமாகிய உண்மை நிகழ்ச்சிகளை உண்மையாக நிகழ்ந்த வரலாறுகளால் நன்கு விளக்கும் அரிய செந்தமிழ் நூல். இத்தகைய நூல் தமிழில் வேறெவராலும் இதுகாறும் எழுதப்படவில்லை. இந்நூல் உணர்ச்சியாலும், இந்நூலிற் சொல்லிய முறைகளைப் பழகுதலாலும் நம்மனோர் தாம் எண்ணிய நலங்களை எண்ணியவாறே பெறலாம்.

கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவம் ஆகா— உண்மைச் சைவக் கோட்பாடும், அதற்கு மாறான போலிச் சைவக் கோட்பாடும் பிரித்து விளக்கும் அரிய நூல்.

சிறுபர்க்கான செந்தமிழ் எனும் இனிய தமிழ்நூல், வெறும் பொய்க்கதைகளை நிறைத்து, அழகில்லாக் கலப்புப் பிழைத் தமிழில் எழுதப்பட்டு உலவும் பாடநூல்கள் போலானது, சிறுபர்க்குஞ் சிறுரினும் தாழ்ந்த அறிவு நிலையில் நிற்குந் தமிழ்ப் பொது மக்கட்குந் தனித்தமிழறிவையும், உலக இயற்கை மக்களியற்கையிற் காணப்படும் அரும்பெரும் உண்மைகள் புதுமைகளைப் பற்றிய மெய்யறிவையுந் தருவதாகும். இனிய எளிய திருத்தமான தனித்தமிழில் எழுதப்பட்டது.

சாகுந்தல நாடக ஆராய்ச்சி—நாடகக் காவியம் இன்னதென்பதும், அதன் கதையமைப்பும் அதில் வரும் நாடக மாந்தரின் இயற்கையும், பிற நயங்களும் இன்னவென்பதை விளக்குவது.

கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் :—பெண்டிரும் சிறு பிள்ளைகளுங் கற்றவர்களும் படித்து இன்புறத்தக்க சிறந்த கதைநூல். கதைகள், நாடகங்கள், காவியங்களைப்பற்றிய நுண்ணிய ஆராய்ச்சி முகவுரையோடு கூடியது.

அறிவுரைக்கொத்திலுள்ள பதினெட்டுக் கட்டுரைகள் அவ்வளவும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளத்தக்க தனித்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பெண்டிர் பிள்ளைகள் முதல் ஆண்டில் முதிர்ந்தார் ஈறான எல்லாருங் கட்டாயமாகத் தெரிந்து, அறிவு விளங்கப் பெறுதற்குரிய சிறந்த கட்டுரைகள் அவை.

பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவசமயம் எனும் நறிய தமிழ் நூலில் செந்தமிழ் மொழியில் மிகப் பழைய நூலாய்த் திகழும் தொல்காப்பியத்திற் காணப்படுங் குறிப்புக்களைச் சான்றாகக் கொண்டு, இக்காலத்திற்கு எல்லாத் துறைகளிலும் வேண்டப்படும் எல்லாச் சீர்திருத்தங்களையும் தமிழ்முதுமக்கள் முன்னமே யுடையவராயிருந்த வரலாறுகள், தனித்தமிழ் நடையில் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும் என்னும் நூல் மக்களுக்கு இசைந்த நல்லுணவு ஈதெனக் காட்டுவது.

இஃதன்றியும், அமைந்துள்ள அடிகளின் பிற தமிழ் ஆங்கில நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விலைமதிப்பற்ற மாணிக்கக் குவையாகும்.

அளப்பரு நூல்கள் பற்பல அடிகள் அருளியதோடமையாது கை எழுத்துப்படியாகத் தம் அருமைத் திருக்கையால் பொன்னெழுத்தோ? புனையா ஓவியப் பொறியெழுத்தே யாவரும் போற்றிப் புகழும்படியாக இருப்பனவும் பலவாம். அவை எல்லாம் நம் தமிழ் மக்கள் நற்றவப்பயனா நிற்பன.

அவையும் விரைவில் வெளிவருதல் கூடும். அடிகளார் மொழிநடையின் இனிமையும் சிறப்பும், தூய்மையும் வாய்மையும், எளிமையும் தெளிவும், திண்மையும் வண்மையும், நுண்மையும் தனிமையும், அகலமும் ஆழமும், நம் தமிழ்நாடெங்கும் ஆண் பெண், பெரியார் சிறியார், எல்லார் உளத்திலும் உரையிலுப், எழுத்திலும் வழுத்திலும், கனவிலும் நனவிலும் ஓவாது பயிலுவதே அன்ருர்க்குச் செய்யும் அருச்சனை வழிபாடாகும்.

அம்மட்டோ அடிகளார் நூன்முறைகளை மறையோதுமாறு மாந்தர் ஓரிடத்து ஒருங்குகூடி ஒதிவருதலும் இன்றியமையாக் கடப்பாடாக் கொள்ளுதல்வேண்டும். அஃதொன்றே தமிழ்

நனிலையெய்தி நாடும் பண்பும் மக்களும் ஒங்கிச் சிறப்புற்ற வாழும் செந்நெறியாகும்.

அடிகளாரின் சில கருத்துக்கள்

கடவுள் நிலை

அருவாய் அறிவாய் இன்பமாய் யாண்டும் பரந்துநிற்கும் முழுமுதற் பெரும்பொருளைக் கறைகெழுமிய அறிவும், முறை தழுவாச் செயலுமுடைய உயிர்கள் அறிந்தடைதற்கு இருதிறப் பட்ட நிலைகளிருக்கின்றன. அவை அறிவுநிலை உணர்வுநிலை என்பனவாம். இவற்றுள், அறிவுநிலை என்பது, காணப்பட்ட வருவான இவ்வுலகியற் பொருள்களின் வியத்தகு அமைதி களைக் கண்டு இவைதம்மை இங்ஙனம் அமைத்தவனான பேரறி வும் பேராற்றலுமுடைய முதல்வன் ஒருவன் உளன் என்று அதன் இருப்புமட்டும் அறிவிப்பதாம். மற்று அம்முதல்வனின் உண்மைத் தன்மையோ அவ்வறிவுக்கு ஒருசிறிதாயினும் புலப்படமாட்டாதாம். உயிர்களின் அறிவு உலகியற் பொருள் களை ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று அறிதற்குக் கருவிகளான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் புறக்கருவிகளைந்தானும், மனம், உள்ளம், அறிவு, முனைப்பு என்னும் அகக்கருவிகள் நான்கானும் நடைபெறுவதொன்றும். அகம் புறம் என்னும் இக்கருவிகளின் துணைகொண்டன்றி அவ்வறிவு வேறு தனித்து நடைபெறக் காணாமையானும், அங்ஙனம் நடைபெறுமிடத்தும் அவ்வறிவாற் பற்றப்படுவன மண், புனல், அனல், கால், விசம்பு என்றற்றொடக்கத்து ஐம்பெரு முதற்பொருள்களும், அவற்றின் சேர்க்கையாற் பிறந்த பொருட்டன்மைகளுமேயன்றிப் பிறி தின்மையானும், முழுமுதற் பெரும்பொருளான கடவுள் இவ்வாறு அறியப்பட்ட பொருள்களுள் ஒன்றன்றாய் இவற்றிற் கெல்லாம் அப்பாற்பட்டதாய் விளங்குவதொன்றாகலானும், அவ்வறிவுக்கு அம்முதற்பொருள் ஒரு சிறிதாயினும் புலப்படற் பாலதொன்றாய் நின்றல் பெரிதும் பொருத்தமாவதேயாம். க

சிவன்

சிவன் என்னும் பெயர் மாயையைக் கடந்து நிற்கும் முழு முதற் கடவுட்குரிய சுற்றப்புப் பெயராகும். இதனாலன்றே அயல் நாட்டவரிற் பழைய நாகரிக மக்களாகிய எபிரேயரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைச் 'சிகோவா' என்றும், கிரேக்கர் சியூஸ் (Zeus) என்றும், உரோமர் 'சுபிதர்' (Jupiter) என்றும் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றனர். இப்பெயர்களெல்லாம் அம்மக்கள் தத்தம் மொழிகளிற் 'சிவன்' என்னும் பெயரைத் திரித்துப் பேசினமையாற் பிறந்தனவாகும். உ

தமிழ் நிலை

இக்காலத்துள்ளவர்களோ, அழிவில் பெருஞ்செல்வமாகிய தமிழ்க்கல்வியைப் பாராட்டாதும், தமிழ் கற்றவர்களைப் பாது

காவாதும், தமது செல்வத்தையே தெய்வமாகக் கருதி அதனை மேன்மேற் பெருக்குதற்கும், தம்முடம்போடு அழிந்து மாய்வன வாகிய அரசியல் நிலைகளும் போலிப்பட்டங்களும் அடைதற்கும், தமது நினைவை அல்லும் பகலும் ஈடுபடுத்தி அதன்கண் மட்டுமே முயற்சியுடையராய் முனைந்து நிற்கின்றனர். இதனால் தமிழ்க்கல்வி வளஞ்சுருங்கி வருவதோடு, தமிழ் கற்ற அறிஞர்களும் தமது வாழ்க்கைக்கு வேண்டும்பொருள் வருவாய் இன்றி மிடிப்பட்டுத் துன்புறுகின்றனர். நந்தமிழ் நாட்டவர்கள் தமது தாய்மொழியை நிரம்பக் கற்றுத் தேர்ச்சிபெறுதற்கு இடனின் றித் தத்தளிக்கையில், நம் செல்வர்கள் அயல்நாட்டு மொழி யாகிய ஆங்கிலத்தின் பயிற்சி மிகுதற்கும், ஆங்கிலக் கல்விச் சாலைகள், வடமொழிக் கல்லூரிகள், இந்திமொழிக் கல்லூரிகள் நாட்டுதற்கும் பொருளுதவி செய்கின்றனர். ௩

அறம்

இமமை இனபம விழைந்து தாம காதலன்பு பாராட்டிய மனைவி மக்களோடொருங்கிருந்து நடாத்திய அன்பு வாழ்க்கை யும், மறுமையின்பம் விழைந்து மனைவி மக்கள் தமக்குத் தொண்டுசெய்ய இம்மை முயற்சியைவிட்டு இறைவன் றிருவரு ளிற் றமது உணர்வினைத் தோய்வித்திருக்கும் தவவாழ்க்கையும் ஓர் அறத்தினுள்ளேயே அமைந்த இருநிலைகளாகுமல்லாமல், அவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டன ஆகா. ச

அறமும் மறமும்

ஒருவன் தான்பெற்ற இன்பத்தை இவ்வையகத்துள்ள எல்லா உயிர்களும் பெறுதல் வேண்டுமென விழைந்து, அதற் கேற்ப முயலும் முயற்சியே அறம் எனப்படும். பிறவுயிரின் இன்பத்தைக் கருதாது செய்யும் முயற்சிகளெல்லாம் அறத் துக்கு மாறான மறமெனப்படும். ௫

தீண்டாமை

தமிழ்நாட்டவரிற் பெரும்பாலாரைத் தீண்டாதார் என ஒதுக்கிவைக்கும் சாதிச்செருக்கர்கள், அத் தீண்டாதவர்பால் எல்லாவகையான உதவிகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, மூன்று நான்கு வேளை கொழுக்க விலாப்புடைக்கத் தின்று உயிர் வாழ்ந்து வருபவராய்த், தமக்கு அவ்வுதவிகளைச் செய்யும் அவ் வேழை எளியவர்களுக்கு ஒருவேளை நல்லுணவுகூடக் கொடா மல் அவர்கள் பட்டினியும் பசியுமாய்க்கிடந்து துன்புறச் செய்வ துடன், அவர்கள் கடவுளை வணங்குதற்குக் கோயில்களினுள்ளே வருதலும் ஆகாதென்று கொடுமை செய்வதும் தெய்வத்துக்கு அடுக்குமா? ௬

செய்திகளும் குறிப்புகளும்

சென்னையில் மாபெரும் நினைவுக்கூட்டம் :

மறைந்த மறைத்திரு மறைமலையடிகளார்க்கு கடந்த மாதம் 17-ம் நாள் ஞாயிறன்று, சென்னையில் அரண்மனைக்காரத் தெருவிலுள்ள கோகலே மன்றத்தில் மாலை 4-30-க்கு மாபெரும் நினைவுக்கூட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. அவ்வமயம் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சிப் பொறுப்பாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள், சென்னை சட்ட அவைத்தலைவர் ஜே. சிவசண்முகம்பிள்ளை யவர்களைத் தலைமைதாங்கிக் கூட்டத்தை நடத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். தலைவர் முன்னுரைக்குப் பின் மு. வரதராசனார், கல்கி, அ. திருஞானசம்பந்தம், வ. பா. தாமரைக் கண்ணி அம்மையார், ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, க. வெள்ளைவாரணனார், டி. கே. சண்முகம், முருகேச முதலியார், நடேச முதலியார், அன்பு கணபதி, கிருட்டினவேணி அம்மையார், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், மறைத் திருநாவுக்கரசு, ஆடலரசு முதலிய அறிஞர் அடிகளாரைப்பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். புத்தனேரி. ரா. சுப்பிரமணியம் அடிகள்மீது இரங்கற் பாடல்கள் பாடினர்.

இறுதியில் தமிழ்ப் பெருந்தகையின் மறைவுக்கு வருத்தம் தெரிவித்தும், அவர் குடும்பத்திற்குக் கூட்டத்தின் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

பின்னர் அடிகளார்க்கு நினைவுச் சின்னமமைக்க, ஜே. சிவசண்முகம் பிள்ளை அவர்களைத் தலைவராவும், வ. சுப்பையா பிள்ளையவர்களைச் செயலாளராவும் கொண்ட ஒரு நினைவுச் சின்ன அமைப்புக் குழு தோற்று விக்கப்பட்டது.

தமிழ் மக்கள் தம்மாலியன்ற அளவு பொருளுதவி, மறைந்த தமிழ்ப் பெருந்தகையின் புகழ் என்றும் நிலைத்துநிற்கச் செய்வார்களாக. அன்றார்க்குத், தமிழகம் செய்யவேண்டிய கடமை, அவர்தம் புகழை நினைவுச் சின்னம் அமைப்பதோடல்லாமல் உலகெங்கும் பரவச்செய்வதேயாகும் என்பதை ஒவ்வொரு தமிழரும் உணர்வார்களாக.

கலியாணசுந்தர ஐயர் காலமானார் :

திரு. கா. கலியாணசுந்தர ஐயர் தம் எழுபதாம் அகவைக்கண் இம் மண்ணுலகை நீத்தமை யாவார்க்கும் மிக்க வருத்தத்தைத் தருவதொன்றும். இவர்கள் தந்தையார் பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துப் பேறும் புகழும் பட்டமும் பெருமதிப்பும் பெற்ற திரு. டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள் ஞாவர். இவர்களும் அவர்கள் பதிப்பித்த நூல்களை மீட்டும்மீட்டும் பதிப்பித்துத் தமிழோம்பி வந்த சிறந்த தமிழறிஞர்.

இவர்களின்னுயிர் இறைவனடியி லின்புற்றிருக்குமாறருளப் அன்ன வனைப் பன்முறையும் பணிகின்றும்.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்காக, சென்னை 2/140, பிராட்வே, அப்பர் அச்சகத்தில், திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர்: வ. சுப்பையா.